

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δ'. **π** **Κ** ^ξ
υ ρι ι ε ε κε ε ε

ε κρα α α α ξα **π**
προς σε ει σα κου

ου σο ο ο ον μου **π**
ει ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε **π**
Κυ

ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος

σε ε ει σα ακου σο ο ο ο ον μου

προσχεστη φω νη της δε η σε ε ω ω

ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς

σε ει σα ακου σον μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε παρισιτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ει σα α

ακουσον μου Κυριε εε **βλ**

Στιχολογία κατ' ἐκτέλεση Ἰακώβου Ναυπλιῶτου.

Θου Κυριε φυλακην τω στο

ματι μου και θυραν περι οχης πε

ριτα χειλημου **βλ**

Μη εκκλινης την καρδιαν μου εις

λογους πονηριιας του προφασιζε

σθαι προφασεις εν αμαρτιιαις **βλ**

Συν ανθρωποις εργαζομενοις

την ανομιαν **Δ** και ου μη συνδυα

ασωμετα των εκλεκτων αυτων **βλ**

Π αι δε ευσει με δι και ος εν ε

λε ει και ε λεγξει με **β λ** ε λαι ον

δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μου **β λ**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ δ** κα τε

πο θη σαν ε χο με να πετρασοι κρι ται αυ

των **β λ**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θησαν **β λ** ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης **Δ δ** δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυ των πα ρα τον α α α δην ^β _λ

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλ μοι οι μου ^Δ _δ ε πι σοι οι ηλ πι

σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη η ην μου ^β _λ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης

συ νε στη σαν το ο μοι ^Δ _δ και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο

μι ι ι αν ^β _λ

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων

οι α μαρ τω λοι ^β _λ κα τα μο νας ει μι ε

γω ε ως αν πα ρε ε ελ θω ^β _λ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κραξα **Δ** ρη φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

η η θην **Β** λ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τουτην

δε η σιν μου **Δ** ρη την θλι ψιν μου ε νω

πι ον αυτου απαγγε λω **Β** λ

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου **Δ** ρη και συ ε εγνωστας τρι βους

μου **Β** λ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ

ο ο μην ε κρυψανπα γι δαμοι **Β** λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

και ε πε βλεπον **Δ** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ** και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χη

η ην μου **β λ**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα **Δ** Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν

γη ζω ω ων των **β λ**

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου **Δ**

ο τι ε τα πει νω θην σφο ο ο δρα **β λ**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με **Δ** ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ

περ ε με **β λ**

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κηστην ψυ χη

ηνμου **Δ** του ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο

νο μα τι ι ι σου **β λ**

Ε με υ πο με νου σι δι και οι **Δ**

ε ως ου αν τα πο δω ω ως μοι **β λ**

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα α σοι **Δ**

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω

νη η ης μου **β λ**

Γ ε ν η θ η τ ω τ α ω τ α σ ο υ π ρ ο σ ε
χ ο ν τ α ε ι σ τ η ν φ ω ν η η ν τ η ς δ ε η σ ε ω
ω ω ς μ ο υ **β λ**

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.
Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π^α **Π** ρ ο τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ σ ο υ ο υ Κ υ ρ ι ι ι
ε **β λ** ο ο ο ρ ο ς ο υ ρ α ν ο ο ο
ο ο ο ν ε ε μ ι ι ι μ ε ι ε ι ε ι
ε ι τ ο **Δ** ν ε φ ε λ η ω ς σ κ η η ν η η η η
η ε ε φ η π λ ο υ ο υ ο υ τ ο **π^α** Σ ο υ μ ε
τ α μ ο ο ρ φ ο υ μ ε ε ε ε ν ο υ υ π ο Πα

τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε μαρ

τυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου πα

ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι

ω ω α α α αν νη ως μελ λον

τες συ νει ναι αι σοι και εν τω καιρω τη

ης πα α α α ρα δο ο σε ω ω ω ως

σου ι να θε ω ρη σαν τες τα θαυ μα

α α α σι ι α α α σου μη δει λι

α σω ω σι ι ι ι ι τα α α πα θη

η μα α α τα α α α σου α προ σκυ

νη η η η η η σαι η μας εν ει ρη η

η νη κα τα α ξι ω ω σο ον δι

α το με ε ε γα σου ου ε λε ε ο

ος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Προ του Σταυρου σου ου Κυ ρι ι ι

ε πα ρα λα βωντουους Μα θη τας εις

ο ο ρος υ ψη λον με τε μορ

φω θης ε ε εμ προ σθεν α α αυ των

α κτι σι δυ να α α με ε ε ω

ω ω ως κα ταυ γα α α α ζων α α

αυτους π εν θεν φι λα α αν θρω πι ι ι α

ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ξου ου

ου σι ι ι ι α π δει ξαι βου λο ο

ο με ε ε νος της Α να στα σε ω ω ω

ως την λαμ προ ο ο ο τη η η η τα π

ης και η μα α α α ας ο Θε ος εν

ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω

σο ον ως ε λε η ημων και αι φι ι

λαν θρωω πο ος β λ

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή

παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

π^α Ε ις ο ο ρος υ ψη λον ν' ρη με
τα μορ φω θει ει ει ει εις ο Σω τηρ
τους κο ρυ φαι ους ε ε χωντων Μα θη
των εν δο ξω ω ως ε ξε ε ε ε
λα α α αμ ψας π^α δη λων ο τι
οι τω υ ψει των α ρε των δι α α α
πρε ψα α αν τες β^λ και της εν θε ου δο ξης α
ξι ι ω ω θη η η σο ο ον ται π^α

—
Συλ λα λουντες δε τω Χρι στω Μω υ σης και

—
Η λι ας ε ε ε δει κνυ υ ον ο τι

—
ζων των και νε κρω ω ων κυ ρι ε ε

—
ευ ει **π** και ο πα λαι δι α νο μου και

—
Προ φη των λα λη η η η σας υ πη

—
η ηρ χε ε Θε ος **π** ω και φω νη του

—
Πα τρος εκ νε φε ε λης φω τει νης **Δ**

—
ε μαρ τυ υ ρει ει λε ε ε γου ου

—
ου σα **Δ** Αυ του ου α κου ου ε τε **δ**

—
του δι α Σταυ ρου τον Α δην σκυ υ υ

—
λευ σα α αν τος **β** και νε κροις δω ρου με νου **λ**

ζω η η ην την αι αι ω νι ι ο ον **β λ**

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

π ρ **Ο** ρος το πο τε ζο φω δες και

κα α πνω ω ω δες **Δ** νυν τι μι ον και

α γι ον ε στιν **Δ** εν ω οι πο δες

σου ε ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι ι

ι ε **π ρ** προ αι ω νω ων γαρ κε κα

λυμ με ε ε νον μυ στη η η ρι ι

ι ον **π ρ** επ ε σχα των ε φα νε

ρω ω σεν **Δ** η φρι κτη η σου ου Με

τα α α μο ορ φω ω σις Πε τρω Ι ω

α α αν νη η και Ι ι α α α κω ω

ω βω οι τι νες την α κτι να του προ

σω που σου μη η η φε ρο ο ον τες και την

λαμ προ τη τα των χι τω νω ων σου ε

πι προ σω πον εις γη ην κα α τε ε βα ρυ νον

το ο οι και τη εκ στα σει συ νε ε

ε χο με ε ε νοι ε θα αυ μα α ζον

βλε πο ον τες Μω υ σην και Η η λι ι ι αν

συλ λα λουν τας σοι τα με ελ λον τα α συ

υμ βαι αι αι νει ει ει ν σοι και φω νη

ε εκ του Πα τρος ε μαρ τυ υ ρει ει λε

ε ε γου ου σα Δ Ου τος ε στιν

ο Υι ο οςμου ο α γα πη τος Δ εν

ω ευ δο ο ο κη η η σα Δ αυ

του ου α κου ου ε τε π ρ ος τις και

δω ρει ται τω ω κο ο ο σμω το ο ο ο

με γα α ε λε ε ο ος β λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος πλ. Β'. π Η ε ε Δο ο ο ξα Πα

τρι ι ι ι και αι αι Υι ω ρ και Α

γι ι ω Πνεευ μα α α τι π

Κ αι αι νυ υ υν και α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω

ων Α α α μην

Π ρο τυ πων την Α να α α α στα

α α α σιν την σην Χρι στε ε ο Θε

ε ε ε ος το τε ε πα α α ρα α

α λααμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου μα

θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω

βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν

νη εν τω Θα βω ω ω ρ α α

νε ε ελ θων Σου δε Σω τη ηρ με τα

α μο ο ορ φου ου με ε ε νου ^Δ ς το

Θα βω ρι ον ο ο ρο ο ος ^{ν'} ρ ρ φω

τι ι ε σκε ε πε ε ε το ^π Οι Μα

θη ται σου ου Λο γε ^Δ ς ε ερ ρι ι ψαν ε

α αυ τους εν τω ε δα α φει τη η η

ης γης ^Δ ς μη φε ε ρο ον τες ο ο ραν ^Δ ς την

α θε ε α το ον μο ο ορ φην ^π

Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ο

νουν ^Δ ς φο βω ω και τρο ο ο μω ω

ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ξα

α α α α α α α α αν ^κ

γη η η ε τρο ο μα α α ξεν ο

ρω ων τε ες ε πι ι γης της δο ο ξη ης

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ο

ον Δ ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

‘Ο Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

‘Ο Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α’ Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ

λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρά πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντας. Καὶ λέγει Μωυσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στηῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς τὸ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἀκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς

Βηρσαβεέ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλίου, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλίου, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου,

καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ κρίσεις
τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικά καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.**

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Κωνσταντίνου Πρίγγου.

ᾠδὴ Α΄.

π^α
α

παλαι τω Μωσει συλλα

λη η η σας επι του ο ρους Σι να δι

α συυμβο ο λων Γ Ε ε γω ει ει μι λε

ε ε γω ων ο Ων π ση με ρον επ

ο ο ο ρος Θα α βωρ με τα μορ φω θεις

ε πι τω ων μα θη των Γ ε δει ξε το αρ

χε τυ πον καλλοστης ει ει κο ο νος Γ εν

ε αυ τω την αν θρω πι νην α να

λα α βου ου ου σα αν ου σι ι

ι αν π και της τοι αυ της χα ρι τος

μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με νος Μω υ

σην και Η η λι ι αν ^Γ ^α κοι νω νους ε ποι

ει ει ει ει το ο ο της ε ευ φρο συ υ

υ νης ^π ^α προ μη νυ ον τας την εν

δο ξον δι ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι

ον Α να α α α στα α α σιν ^π ^α

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ.

Τ ην σην του μο νο γενους Υι ου προ ο ρω

με ε νος ^π ^α εν Πνευμα τι δι ι α σαρ

κος ^Γ ^α προς αν θρω ω ω ω που ου ους ε

πι ι δη μι ι ι αν ^π ^α ο θε ο

πα τωρ Δαυ ιδ ^Γ πορ ρω θεν προς ευ φρο

συ νην συγ κα λει ται αι τη ην κτι ι σιν ^Γ

και προ φη τι κω ω ω ως α α να

κρα α α ζει ^Π Θα βωρ και Ερμων εν

τω ο νο μα τι σου α γαλ λι ι α α

α σο ο ον ται ^Π Εν του τω γαρ ε

πι βασ τω ο ρει Σωτηρ με τα των μα θη

η τω ων σου ^Γ την α μαυ ρω θει σαν εν Α

δαμ φυ υ σιν με τα μορ φω θεις α πα

στρα ψαι πα α λιν πε ποι οι οι η η

η κας ^Π με τα στοι χει ω ω ω σας αυ

την ^Γ ^{αα} εις την σην της Θεοοτη ητος

δοο ξαντε και λαμπροοοτη η

η τα ^Π ^α διο βοωω μεεν σοι

^Γ ^{αα} Δημι ουρ γε του παντοος Κυυ

ρι εδοοοοο ξααα σοι ^Π ^α

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών έν τῷ όνόματί σου άγαλλιάσονται.

Τοα σχετοντης σης φωτοχυυσιιι

ας ^Π ^α καια προσι τον της Θεοο

τη ητος ^Γ ^{αα} θεα σαμενοιτων Απο

στολων οι προοκριιτοι οι ^Γ ^{αα} επι

του ο ρους της Με τα μορ φω σε ως α ναρ

χε ε ε ε Χρι ι ι στε π^α την θει

αν ηλ λοι ω θη σαν εκ στα α σιν π^α και νε

φε λη πε ρι λαμφθεν τε ες φω τει νη ρ^α φω

νη ης η η κουον Πα τρι ι κης ρ^α βε βαι

ου σης το μυ στη η ρι ι ον της σης εν

αν θρω πη η η η σε ε ε ως π^α

ο τι εις υ παρχεις και με τα σαρ κω ω σιν

π^α Υι ος μο ο νο γε ε νη η η ης

και αι αι Σω τη ηρ του κο ο ο

σμου π^α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος πλ. Β'.

π **Η** ε ε Δο ο ο ξα Πα

τρι ι ι ι και αι αι Υι ω και Α

γι ι ω Πνεευ μα α α τι **π**

Κ αι αι νυ υ υν και α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω

ων Α α α μην **π**

Π ε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι

α κω ω ω βω τοις προ κρι ι

τοις μα α θη ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει

ει ξας εν τω ο ο ρει ει τω Θα α βωρ

την δο ξαντης θε ι κη ης σου μο ο ο ο

ορ φης ε βλε πο ον γαρ τα ι μα α

α τι ι α α α σου α α στρα α ψαν

τα α α α ως το ο φως και το προ σω

πον σου υ πε ε ερ τον η η λι ι ι

ι ον και μη φε ρον τε ες ο ο

ραν το α στε κτον της σης ελ λα α

α αμ ψε ε ε ε ως εις γη ην κα

τε ε πι ι ι πτον μη δο λως α

τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο ον

τες φωνησ γαρ ηκουον μαρτυρουου

σης αανωωωθεν ουτος ε

εστιν ο υιος μου ο ααγαα

πη ηηηητος οελθων εις τον κοσμον

σωωσαι τον ααανθρωωωω

ποοοον

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄγιος: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄγιος Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Βαρύς.

Γ Μ ε τε μορ φω ω θης

εν τω ορει Χρι στε ε ο Θε ος Γ δει ει

ξαστοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναντο π Λαμψονκαι η μιν τοις α μαρ

τω λοις το φωσσου το α ι δι ον ρ ρ πρε

σβει αις της Θε ο το ο κουφω το δο τα

δο ο ξα α σοι ρ ρ (Τρίς).

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Ο
φω τι σου α πα α σαν την οι κου

με νη η ην α α α γι α α σας

εις ο ρος υ ψη λον με τε μορ φω ω

ω θης α α γα α θε ε δει ξαστοις Μα

θη ται αις σου τη η η ην δυ να στει ει ει

α α αν σου ο τι κο σμον λυ τρου

σαι εκ πα α α ρα βα α α σε ε

ε ως δι ο ο βο ο ω ω

με εν σοι ευσπλαγχνε Κυ ρι ι ε ε σω ω σον

τας ψυ υ χα α ας η η η μων

Ο εν τω ο ο ρει ει τω Θα βωρ με τα

μορ φω θεις εν δο ξη η Χρι στε ε ε

ο ο Θε ος και υ πο δει ξας

τοις Μα θη η ται αι αις σου την δο ξαντησ η

ης Θε ο ο ο τη τος κα τα

αυ γα σοον και η μας τω φω τι της ση

η η ης ε πι γνω ω ω ω ω σε ε ε

ως και ο δη γη σον εν τη τρι βω

τω ω ων ε ε εν το λω ων σου

ως μο νος α γα θος και φι ι λα

α αν θρωω ω προς

Το προ η λι ον σε ε λας Χρι στος

σω μα τι κως ε πι της γης πε ε ε ρι

ι ι πο λε ευ ων και πρι ι ιν

του ου Σταυ ρου α παντα τα της φρι

κτης οι κο νο ο μι ι ι ας τε λε ε σας

θε ε ο πρε πως ση με ρον εν Θα

βω ωρ τω ω ο ο ο ρει μυ στι κως της

Τρι α δος τον τυ υ πο ον υ πο δει ει ει

κνυ υ υ σι τους γαρ προ κριτους

τρειςτωνΜα θη των Πε τρον και Ι α κω

βο ον και αι αι Ι ι ι ω α αν νην

συν αυ τω α γα γω ων κα α α ατ ι ι

δι ι ι αν και μι κρο ον υ πο

ο κρυ υ ψας της σαρ κο ος το προσ λημ

μα με τε μορ φω θη εμ προσθεν αυ

των εμ φαι νων του αρ χε τυ που κα λλους την

ε ε ευ πρε πει ει αν και αι ταυ τη η η

ην ουχ ο λο ο ο ο κλη η η ρον

το μεν πλη ρο φο ρων α αυ τους το δε

ε και φει δο ο ο με νος μη πως

συν τη ο ρα α σει και το ζη η η ην

α πο λε ε ε ε ε σω ω ω σιν

αλλ ως η δυ να αν το χω ρειν τους σω

μα τι κους οφθαλμου ους πε ε ε ρι φε

ε ε ρο ο ον τες και Προ

φη των τους α α α κραι μο ο νας Μω

υ σην και Η λι ι αν η νε ε εγ

κα το α να λο γωσ μαρ τυρουντας αυ

του ου ου ου την Θε ο ο ο ο ο τη η

η τα και ο τι αυ τος ε ε στι

το α λη θι νον της πα τρι κης ου σι α ας

α πα α αυ γα α α σμα ο κυ ρι

ευων ζωωντων και αι νεε κρωων

διο και νεφεεεληκα θαπερσκη

νηπεριεεεσχεεν αυτους

και φωνηηανωωθεν του Πατρος

εεεκτηηης νεφεελης η

χητικωςπροσμαρτυρου ουουσα και

λεεεγουουσα ουτος ε

στινον αρρευστωσεκ γαστροςπροεωσφο

ρουεγεννηησα Υιοοςοοαα

αγαααπητοοςμου οναπεστει

λαασωωωσαιτουςεις Πατερακαι Υι

ον και Πνευμα Α γι ον βα α α πτι ι

ι ζο ο με ε ε νους και ο μο

λο γου ουν τα ας πι στως ως α

δι αι ρε τον ε στιν εν το κρα τοστης Θε

ο ο ο τη τος αυ του ου α κου ου

ε τε αυ τος ουν φι λαν θρω πε Χρι

στε ε ο Θε ος και η μας κα α

α τα αυ γα α α σον εν τω φω τι της

α προ σι ι του ου ου σου δο ο ξης

και α ξι ους α να δει ξον κλη ρο ο νο

ο ο μους της α τε λευ τη του βα σι λει

α ας σου ως υ πε ε ρα α α γα α

α θος

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα.

ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι

ι ι και αι Υι ω ω και Α γι ι ι

ω Πνεευ μα α α τι

ε ε ευ τε ε α α να α βω ω

μεν εις το ο ο ο ρο ος Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου και εις τον οι οικον

του ου Θε ε ου ου ου ου η η η

η μων και θε α σω με θα την δο

ο ο ξαν της Με τα μορ φω σε ε ω ως

α αυ του **κ** δο ο ο ξαν ως μο νο γε

νου ους πα ρα α Πα α α τρος **π** φω τι

προσλα α α βω με εν φως **ν'** και με ταρ σι

οι γε νο με νοι οι τω πνε ε ευ

μα α α α τι **δ** **κ** **α** Τρι α α δα α ο

μο ο ου σι ι ο ον **Δ** υ μνη σω ω μεν

εις τους αι ω ω ω νας **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α α α α μην **π**

Η ο ο μου και Προ φη τω ω ων σε ε

Χρι ι στε ^κποι η την και πληρω την ε ε

μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαν ^π

ο ρων τες εν τη νε ε φε ε ε ε ε

λη ^κΜω υ σης ο θε ο ο πτης και Η

λι ας ο ε εμ πυ υ υ ρος αρ μα

α τη η λα α της ^Δ και α φλεκτος ου ρα

νο ο δρο ο ο μος ^Δ ε πι της Με ε τα

α μορ φω ω σε ω ω ω ως σου ^π μεθ

^φω ω ω ων και η η μας του σου φω τι σμου

α ξι ω ω σον Δε ε ε σπο ο ο ο

τα ^κυ μνει ει ει ει ει ν σε εις τους

αι ω ω ω να α α α α α ας π ρ

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ

πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἐἶτα Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Βαρύς.

^Γ
^{ῥῥ} **Μ**

ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος ^Γ
^{ῥῥ} δει ει

ξαστοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναν το ^π
^ῥ Λαμψον και η μιν τοις α μαρ

τω λοις το φως σου το α ι δι ον ^Γ
^{ῥῥ} πρε

σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα

δο ο ξα α σοι ^Γ
^{ῥῥ}

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν

ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Βαρύς.

Γ
ῤῥ

Θ

ε ος Κυ ρι ος και

ε πε φανεν η μιν Δ ευ λο γη με νος

ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου Γ
ῤῥ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Βαρύς.

Γ
ῥῥ **M** ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος Γ
ῥῥ δει ει

ξας τοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναν το π
ῥ Λα μ ψο ν και η μιν τοις α μαρ

τω λοις το φω σου το α ι δι ον Γ
ῥῥ πρε

σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα

δο ο ξα α σοι Γ
ῥῥ (Τρίς).

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα. Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου
Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως
δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης.

Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα ὅμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραϊν, τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστρέψας, σὺν Μωυσῆ Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφῆται γάρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν, σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τοῦ Δ΄ ἤχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

β λ **Ε** κ νε ο τη το ος μου πο ο

ολ λα α α πο λε ε μει με ε ε πα

α α θη η **β λ** αλλ αυ τος α αν τι

λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω

ω τη η ηρ μουου **β λ** (Δίς).

Ο ι μι σου ουντες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου **β λ** ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ **π ρ** πυ ρι ε σε ε σθε ε α ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

οι ^{β λ} (Δίς).

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι ^{β λ}

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και ^{β λ}

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι ^{π ρ} λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται ^{Δ δ} τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

ως ^{β λ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α α μη ην **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει **Δ δ** τα τη ης χα α α ρι

το ο ος ρει ει ει θρα α **β λ** αρ δε

ευ ο ο ο ον τα α **π ρ** α πα σαν τη ην

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι

ι ι α αν **β λ**

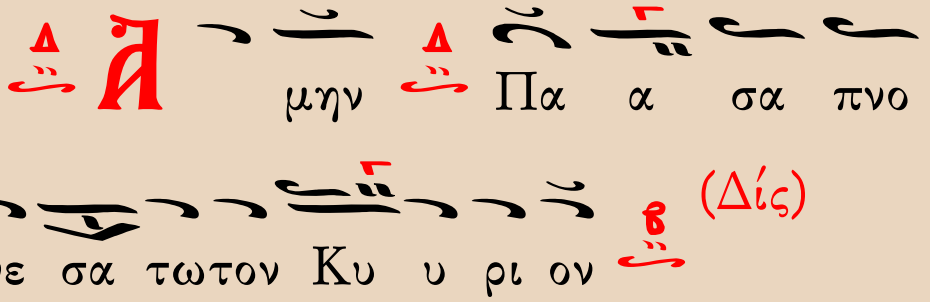
Τὸ Προκείμενον.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

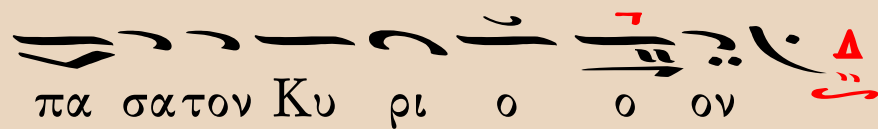
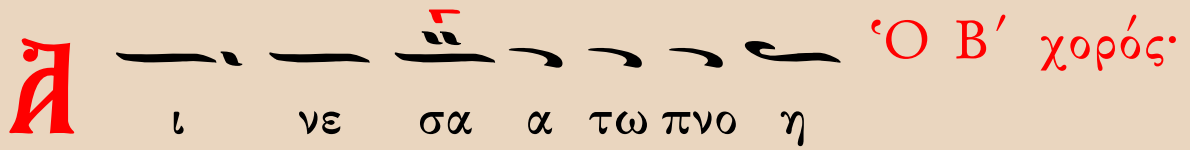
Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ἀκολουθία Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

ᾠχος Β'.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ᾠ Ν' Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ

κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ

όλοκαυτώματα.

Τότε άνοίσουσιν έπί τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Πεντηκοστάρια έκ του Άγιορειτικοῦ Τυπικοῦ.

ᾠχος Β'.

Δ ο ο ο ξα Πα α α

τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα τι

Τ α συ υ υμ πα αν τα α ση με ρο ον

χα α α ρα α ας πλη ρου ουν ται

Χρι στου ο φθε ε ε ε εν το ος εν Θα

βω ρι ι ι ι ω

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω

ναστωνα ι ω ω ω νων Α μη η η ην

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ο φω τι σου α α πα α σαν την οι
κου με νην α α α γι α α σας εις
ο ρος υ ψη λον με τε μορ φω ω θης α
α γα α θε ε δει ξας τοις Μα θη η ται
αι αις σου την δυ να στει ει ει ει α α
αν σου ο τι κο σμον λυ τρου ουσαι εκ
πα ρα βα α α σε ε ε ως δι
ο βο ω ω με εν σοι Ευσπλαγγνε Κυ
ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ χα α ας
η η η μω ω ων

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας, τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄνευ στίχου.

Ῥήματα ζωῆς, τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν, κατέδεσθε φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστός, ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμπας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, ᾠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ,

καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου
ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. **(δίς).**

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ,
τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα·
Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ,
καθωράθης τῷ Μωυσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ
δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Ὡδὴ γ'· Ἦχος δ'· Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες
περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν
Κυρίῳ ἡ καρδία μου. **(δίς).**

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν,
καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ
ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Δεύτερος Κανὼν, ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'· Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σικηνῇ πρότερον, καὶ τῷ
Μωυσῆ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος
γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβὼρ
σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. **(δίς).**

Δόξα.

Συνανηλθέ σοι Λόγε, μονογενές ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωυσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Μεσώδιον Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωυσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβω καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνών, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδέ ἐστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (**Ἀπαξ**)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός

ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν
πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ
συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί,
ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως·
προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα
ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα
ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς
δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ
ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν Θεοῦ λάμπασαν ἐν δόξῃ φύσιν
Μορφὴν ἀνδρουμένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμεῖψε.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος   Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα

Ὠδὴ Α'.

ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι την

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως Φα ρα

ω τοι οἰς ἀρμα ασι κρο τη ησας η η

νω ω σεν ᾠᾶ ἐπ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλονδι

ο ο Χρι στω ω α σω με εν Ὁ Β' Χορός:

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ᾠᾶ

Ὠδὴ Γ'. ᾠᾶ Ρ α αβδοςει εις τυ υ πον του

μου στη η η ρι ου ᾠᾶ πα α ρα α λα αμ

βα α α νε ε ε ε ται ᾠᾶ τω βλα στω

ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει τον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α ᾠᾶ τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου εις

κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα

Ωδὴ Δ'. ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

κα τε νο η σα α τα ερ γα α

σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

Ὠδὴ Ε΄.

δ ω

τρισμα κα ρι ι ι ι στον

τρισμα κα ρι ι ι ι στον

Eu u u λο ον εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων

Ὠδὴ 5'

N

ο τι ι ι ου θη ρο

ος εν σπλα α αγ χνοι οις πα λα μα ας I

ω ω νας στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως ο ο θεν τρι

η η η με ρος εκ δυς την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε

του σα ρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι

στου ου του Θε ε ου και τρι η με

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει **Δ** τουν κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος **Δ**

Ωδὴ Ζ'.

Ε

εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους **Δ** λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης **Δ** και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους **Δ** ο μωστρειεις παι αι δας **Δ** ου

ουκ ε ε δει μα α α τωω ω ω σε

θυ μο ο ο ο ος **Δ** θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

ου ουν τι **Δ** δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι **Δ** πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α λ λον **Δ** Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

η μων **Θ** ε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ο ος ει **Δ**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον **Δ**

Θ υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δες

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι **Δ**

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

ο ον υ υ μνειει ει ει τε δι το ον

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ δι ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α δι και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε δι το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον δι

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας δι

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. Γ Δ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

τε με **Γ** τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι **Δ** την

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν **Γ** επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν **Γ** 'Ο Β' χορός· τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται **Γ**

Ωδὴ Γ'. **Δ** **Ρ** α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α **Δ** τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε Δ ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα

Ὠδὴ Δ'. Γ Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα

Ὠδὴ Ε'. Ω τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νηνταις ψυχαις η

μων [∨]
δλ

Ὠδὴ 5'

Η

ο τι ουθη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυρο ει δως

δι εκ πε τα σας [∨]
δλ το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς ^Δ
δλ την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε ^Δ
δλ

του σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμον φω τι σαντος [∨]
δλ

Ὠδὴ Ζ΄.

Ε

ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε

πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ον αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον Ο υ

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει

Ὠδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δεσ της Τρι
 α δος ι σα ριθμοι ρι δη μι ουρ γον Πα
 τε ρα Θε ον υ μνει τε ρι τον συγ κα τα
 βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο
 σον με τα ποι η σαντα ρι και υ περ υ ψου
 τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ
 μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α
 ας ρι

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

ᾠδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῆ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἑώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις, ἀνεβόα, οὗ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει, ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἴνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα αὐλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσιν.

Καὶ νῦν.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθὲ παρουσίας σου.

ᾠδὴ θ'.

Μ υ σ τ ι κ ο ς ε ι ε ι Θ ε ο τ ο ο ο κ ε ε
π α ρ α δ ε ι σ ο ο ς δ α γ ε ω ρ γ η η
τ ω ς β λ α σ τ η η η σ α σ α Χ ρ ι ι σ τ ο ν δ υ φ
ο υ ο υ τ ο τ ο υ ο υ Σ τ α α α υ ρ ο υ δ ζ ω η
φ ο ο ρ ο ν ε ε ν γ η δ π ε φ υ υ τ ο υ ο υ ο υ ρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δι δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

ε ε νου ου δι προ σκυ νου ου ου ουν

τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

ε εν δι

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος δι α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον δι

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ νο με ε ε εν δι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Εξαποστειλάριον ᾿Ηχος γ'. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου,
ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς
εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα,
φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν. (Τρίς).

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾿Ηχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Ηχος Δ'. π Π α σα πνο η αι νε σα

τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι

νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α

νων Δ ρ αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοις π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β κ

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β κ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ζ Ϛ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η ηη η η ηη και Α α

α α ρα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε γ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

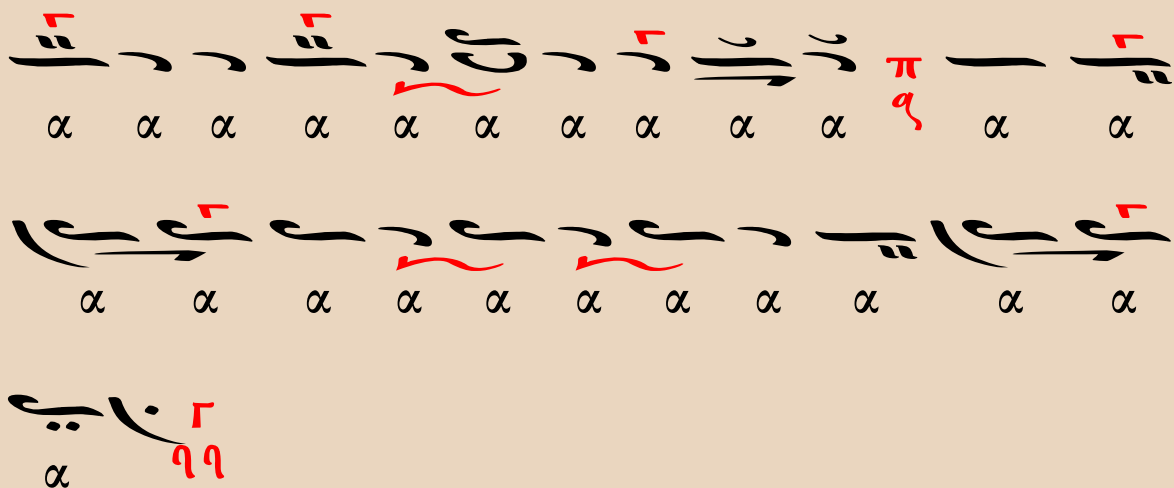
ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α δ α α

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν
οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ
Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας
τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε
μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα,
πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου
κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς
ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ
καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ Δ'.

Δ ο ξα

Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ**

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην **δ**

Π α ρε ε λα βεεν ο Χρι ι στοστον Πε

τρον και Ι α κω ω βο ον και Ι ω

ω ω α α α αν νην **δ** εις ο ο ρος

υ ψη η λο ον **δ** κατ ι δι ι ι ι

ι ι ρι ι ι ι αν **δ** και με τε μορ

φω θη ε εμ προσθεν α αυ των Δ και ε

λα αμ ψε το προ ο σω ω πον α αυ του ου ω

ως ο Η η η λι ι ι ι ος Δ τα

δε ι μα τι α α αυ του ου β ε γε ε

νε το λευ κα α α ω ως το ο ο φως

Και ω φθη η σαν Δ Μω υ ση ης και Η

η λι ι ι ι ας β μετ α αυ του ου ου συλ

λα α α λου ου ου ουν τες Δ και νε

φε λη φω τει ει νη η β ε ε πε σκι α

σε ε ε εν α α α αυ τους Δ και ι

δου φω ω νη εκ της νε φε ε λης λε

ε ε γουου ου ου σα Δδ Ου ου ου τος

ε ε στι ιν νν ο Υι ο ος μου ο

ο α γα πη η τος Δδ 'Ο Β' χορός· εν

ω η ηυ δο ο ο ο ο κη η η η

σα α αυ του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε

τε νδ

Του̅ αυ̅του̅.

νδ Δδ ο ξα σοι τω δει ξαν τι

το φως Δο ξα εν υ ψι ιστοις Θε ω και

ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι α νδ

Υδ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προσκυνουμέν σε δοξολογουμέν σε ευχα

ριστού μεν σοι διὰ τὴν μεγαλήν σου

δοξάν **δ**

Κυριε βασιλευ επουρανιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γιον Πνευμα **δ**

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πατρος ο αι αιρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτιας

του κο σμου **δ**

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **δ**

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **δ**

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου
σου

 Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

 ον με τα δι και ω μα τασου

 Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η

 μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

 ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

 ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

 σοι
σοι

 Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

 ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

 τι συ ει ο Θε ος μου

Ο ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ

φωτὶ σου ὁ ψομεθαφως **υ**
δ

Π αρατεινον το ελεος σου τοις γι

νωσκουσι σε **υ**
δ Ἄγιος ὁ Θεὸς ἁγί

ος ἰσχυρὸς ἁγίος ἀθανάτος ἐλε

ησον ἡμᾶς **υ**
δ

Δ ὁ ξα Πατρι και Υιω και α γι

ω Πνευματι **υ**
δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αιωνων Ἀμην **υ**
δ

Α γίος ἀθανάτος ἐλε ἠσον

η μας

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ε

ο ος

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Βαρύς.

Μ

ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει

ξαστοις Μαθηται αις σου την δοξαν σου κα
θως η δυνατο **π** Λαμψον και η μιν τοις αμαρ
τωλοις το φως σου το αιδιον **γ** πρε
σβει αις της Θεοτοκου φωτοδοτα
δο ο ξαα σοι οι οι **γ**

Ἔτερα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός. **δ** **Δ** ο ο ξαα σοι τω δει
ξααντι τοο φωωωωως **π** δοο
ξαα ενυψιιι στοιοις Θεε
ωωω **γ** και επιγηης ειει
ρηηηνηη **δ** ενανθρωποιοις ε

ευ δο κι ι ι ι α **δ**

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε **β** προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε **δ** ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **Δ** δι α

την με γα α α α λη ην σου ου δο ο

ο ξαν **δ**

Κ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε **ν'** Πα α τερ

Παν το κρα α το ο ορ **ν'** Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες **Δ** Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο

ο σμου

Π ρο ο ο ο ο σδε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θε με

νο ος εκ δε ξι ω ω ων του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε

καὶ αὐτὸς ἐσώθη ὁ ὄνομα

ματὰ σου εἰς τὸ αἰῶνα

ὡς νὰ καὶ εἰς τὸ αἰῶνα αὐτοῦ

οὐ αἰῶνος

Κατὰ ξίωσον Κυριε

ἐν τῆ ἡμερᾶ

ταύτῃ ἀναμαρτητῆ

τοῦ ἀφύλαχτη ἡ ναιη

μας

Θυλογητος εἰ Κυριε

ὁ Θεοστων Πατε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν και αι

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας α α α μην

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη Γ 99

ε γε νη η η η θης η η μιν Δ 88

εν γε νε α και αι γε νε ε α δ 8 ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι

ε ε π 9 ε ε λε ε η σο ο ο ον

με π 9 ι ι α α σαι την ψυ χη η η

η η η μου ο ο τι η μα αρ το ο ο

ον σοι δ 8

Κ υ ρι ι ε Δ 88 προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον Δ 88 δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με β 8 του ποι ει ν το θε λη η μα

α α σου **Δ** ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως **δ**

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου **Δ**

τοις γι νω ωσκουσι ι ι σε **δ** χ Α γι

ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ι ο ος Α α θα α να α α

τος **β** ε ε λε ε η σο ον η η η

μας

Ὁ ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

και νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Ἄσματικόν.

Α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

τος ε λε ε ε η η σον η η
μα α α α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Βαρύς.

ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει

ξαστοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναν το Λα μ ψον και η μιν τοις α μαρ

τω λοις το φω σου το α ι δι ον πρε

σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα

δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. α' Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Δ **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας **β**

Στίχ. β' Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

Στίχ. γ' Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Στίχ. δ' Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δ **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τερ σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος Β'.

Στίχ. α' Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις
ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. γ' Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. δ' Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατην ημετερανσω

τηριαν σαρκωθη ναι εκ της α

γιας Θεο του και αι παρ

θενου Μαρίας απρεπτως εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων της αγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματι σωσον ημασ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον Γ'. Ἦχος Βαρύς.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Ἦχος Γ' Ἦχος Βαρύς

ε τε μορ φω ω θης εν τω ο
ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει ξαστοις Μα θη
ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το
Λα μ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως
σου το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε
ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α
σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Β'.

Ὁ ο τι πα ρα σοι πη

γη ζω ης Κυ υ ρι ε εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως σω σον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο εν τω ο ρει τω Θα βω ρ με

τα μο ρ φω θεις ψα α α λ λ ο ν τ ας σοι Α λ λ η

λου ου ι α

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Βαρύς.

 Μ ε τε μο ρ φω ω θ ης εν τω ο

ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει ξ ας το ις Μα θ η

ται αις σου την δο ξ αν σου κα θως η δυ ναν το

Λα μ ψ ον και η μιν το ις α μα ρ τω λ ο ις το φω ς

σου το α ι δι ον **Γ** πρε σβει αις της Θε

ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α

σοι **Γ**

Δόξα, καὶ νῦν. **Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.**

Ἦχος ὁ αὐτός. **Γ** **Θ** πι του ο ο ρους

με τε μορ φω ω ω θης και ως ε χω

ρουν οι Μαθηται σου την δο ξανσου Χρι στε ο

Θε ος ε θε α σαν το **Γ** ι να ο ταν σε

ι δω σι σταυρου με νον το μεν πα θος

νο η σω σιν ε κου σι ον **π** τω δε κο σμω

κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ υ παρ χεις α λη

θως του Πα τρος το α παυ γα σμα α α

α α

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μισ **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ' (Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (α'10-19)

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν

ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἕξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὔ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ὁ β' Χορός:

Ἦχος Δι.

Ἀ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ρ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι

ο ι τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι το ον τρι σα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π ρ υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες β λ

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η η ην δ α πο

θω με θα α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α

α α σαν δ με ε ρι μνα α α α α α α

α αν δ

Ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι το ον βα α σι λε ε

ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι λε ε α α α α α α

α α α Δ των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι β λ

αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις Δ α

ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ιμ **Δ** μυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μ υ υ σ π ι κ ω ω ω π ρ ε ι κ ο

ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζ ο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κ ο ν ι

ι ζ ο ο ν τ ε ε ς κ αι αι αι αι τ η η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η π ρ ζ ω

ο ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζ ω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η η

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι **β**
κ

Τ αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις **Δ**
δ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως **ν'**
η η δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν **Δ**
δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

Δ
δ
α

Πληρωτικά.

‘Ο **α’** Χορός· Πατέρα, Υιόν και ‘Άγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

’Εὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν φάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

ς ς Δ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δ'. **β λ** **Ο** το ο ο ο ο κορ σου
ου α α φθο ο ρος ε ε ε ε δει ει ει ει
χθη **Δ δ** Θε ο ο ος εκ λα α γο ο νω ων σου
προ ο η η ηλ θε ε **β λ** σα α α αρ
κο ο φο ρος ο ος ω φθη η ε πι ι
γης και τοις αν θρω ω ω ποις συ υ να
νε ε ε στρα α α φη σε Θε ο ο το
κε ε **π ρ** δι ο πα αν τε ες με ε γα λυ υ
νο ο ο με ε ε ε εν **β λ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δ'.

Δ
δ

ν τω φω τι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι τη ης δο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο της δο ο ο ξη η η η η η η
η ης του προ σω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω του προ ο ο σω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω που ου ου ου ου ου ου του προ σω

ω που ου σου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε ιε

ε ε ε ε πο ρευ σω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α

λα α α α α α εις τον αι αι αι

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ει εις τον αι

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον αι

αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω εις το ον αι ω ω να

α α α α α α Δ Αλ λη λου ου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α Δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Βαρύς.

Μ

ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος Δει ει

ξασ τοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναν το Π Λαμψον και η μιν τοις α μαρ

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δύς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον *Ζ' Ο β' Χορός* α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος *Δ*

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς
Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Εἰς πολλά ααααα
ααααααααα
εεεεεεεεεε
η Δεεεεεεε
εεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
οταααααααα

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἄς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἄμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἔκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π̣ ε ι σ α κου

σο ο ν μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π̣

Κυ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η

η τ η η ς δ ε η σ ε ω ω ω

ω ω ς μου π̣ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε

ε π ρ ο ς σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_α ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_α

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^γ_α θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^γ_α ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_α και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_α

Μ η εκ κληνηστην καρδι ανμουεις λογους
πονηριας του προφασιζεσθαι προ
φασεις εν αμαρτιας **π**

Ε υν ανθρωποις εργαζομενοιστην ανο
μιαν **Δ** και ου μη συνδυασωμε
τα των εκλεκτων αυτων **π**

Π αι δευσει με δικαιος εν ελεει και
ελεγξει με **Δ** ελαιον δε αμαρτωλου
μη λιπανα ατωτην κεφαλη ημου **π**

Ο τι ετι και η προσηχη μου εν
ταις ευδοκιας αυτων **Δ** κατεποθη

σαν ε χο με να πετρασοι κρι ται αυ των ^π_α

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ_δ δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην ^π_α

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου ^Δ_δ ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^π_α

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι

αν ^π

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^π

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π_α

Ε κε κραξα προς σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π_α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με **Δ** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε **π**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προσδεξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε **π** και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων **π** ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν ^π_α

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π_α και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων ^π_α ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^α_φ ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον **π** δο ξα ζον τες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν **π** ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων **φ** ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

π νος **φ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι **π**

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Κωνσταντίνου Πρίγγου.

ᾠδὴ Πά.
ᾠχος δ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Π ρο του Σταυρου σουου ου Κυ ρι ι ι
ε ο ο ο ρος ου ρα νο ο ο
ο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
ει το νε φε λη ω σ κ η η η η η
η ε ε φη πλου ου ου το Σου με
τα μο ο ο ρ φου με ε ε ε νου υ πο Πα
τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε μαρ
τυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου πα
ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι

ω ω α α α αν νη π ως μελ λον

τες συ νει ναι αι σοι και εν τω καιρω τη

ης πα α α α ρα δο ο σε ω ω ω ως

σου π ι να θε ω ρη σαν τες τα θαυ μα

α α α σι ι α α α σου μη δει λι

α σω ω σι ι ι ι ι τα α α πα θη

η μα α α τα α α α σου π α προ σκυ

νη η η η η η σαι η μας εν ει ρη η

η νη κα τα α ξι ω ω σο ον Δ δι

α το με ε ε γα σου ου ε λε ε ο

ος β λ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

π^α **Π** ρο του Σταυρου σουου ου Κυ ρι ι ι
ε πα ρα λα βωντουους Μα θη τας **Δ** εις
ο ο ρος υ ψη λον **ν**^α με τε μορ
φω θης ε ε εμ προ σθεν α α αυ των **π**^α
α κτι σι δυ να α α με ε ε ω
ω ω ως κα ταυ γα α α α ζων α α
αυ τους **π**^α εν θεν φι λα α αν θρω πι ι ι α
ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ξου ου

ου σι ι ι ι α π δει ξαι βου λο ο

ο με ε ε νος της Α να στα σε ω ω ω

ως την λαμ προ ο ο ο τη η η η τα π

ης και η μα α α α ας ο Θε ος Δ εν

ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω

σο ον Δ ως ε λε η ημων και αι φι ι

λαν θρωω πο ος β λ

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

π ε ις ο ο ρος υ ψη λον γ' με

τα μορ φω θει ει ει ει εις ο Σω τηρ Δ
δ

τους κο ρυ φαι ους ε ε χωντων Μα θη

των Δ
δ εν δο ξω ω ως ε ξε ε ε ε

λα α α αμ ψας π
α δη λων ο τι

οι τω υ ψει των α ρε των δι α α α

πρε ψα α αν τες β
λ και της εν θε ου δο ξης α

ξι ι ω ω θη η η σο ο ον ται π
α

Συλ λα λουντες δε τω Χρι στω Μω υ σης και

Η λι ας ε ε ε δει κνυ υ ον ο τι

ζων των και νε κρω ω ων κυ ρι ε ε

ευ ει π
α και ο πα λαι δι α νο μου και

Προ φη των λα λη η η η σας υ πη

η ηρ χε ε Θε ος π ω και φω νη του

Πα τρος εκ νε φε ε λης φω τει νης Δ δ

ε μαρ τυ υ ρει ει λε ε ε γου ου

ου σα Δ δ Αυ του ου α κου ου ε τε

του δι α Σταυ ρου τον Α δην σκυ υ υ

λευ σα α αν τος β λ και νε κροισδωρου με νου

ζω η η ην την αι αι ω νι ι ο ον β λ

Στίχ. "Ότι έκραταιώθη τὸ έλεος αὐτοῦ έφ' ήμας,
καί ή αλήθεια τοῦ Κυρίου μένει είς τὸν αἰῶνα.

π ρ **Ο** ρος το πο τε ζο φω δεσ και

κα α πνω ω ω δες **Δ** νυν τι μι ον και

α γι ον ε στιν **Δ** εν ω οι πο δες

σου ε ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι ι

ι ε **π** προ αι ω νω ων γαρ κε κα

λυμ με ε ε νον μυ στη η η ρι ι

ι ον **π** επ ε σχα των ε φα νε

ρω ω σεν **Δ** η φρι κτη η σου ου Με

τα α α μο ορφω ω σις **Δ** Πε τρω Ι ω

α α αν νη η και Ι ι α α α κω ω

ω βω οι τι νες την α κτι να του προ

σω που σου μη η η φε ρο ο ον τες και την

του ου α κου ου ε τε π ος τις και

δω ρει ται τω ω κο ο ο σμω το ο ο ο

με γα α ε λε ε ο ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Β'. π Η ε ε Δο ο ο ξα Πα

τρι ι ι ι και αι αι Υι ω και Α

γι ι ω Πνεευ μα α α τι

Π ρο τυ πων την Α να α α στα

α α α σιν την σην Χρι στε ε ο Θε

ε ε ε ος το τε ε πα α α ρα α

α λααμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου μα

θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω

βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν

νην εν τω Θα βω ω ωρ α α

νε ε ελ θων Σου δε Σω τη ηρ με τα

α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το

Θα βω ρι ον ο ο ρο ο ος φω

τι ι ε σκε ε πε ε ε το Οι Μα

θη ται σουου Λο γε ε ερ ρι ι ψαν ε

α αυ τους εν τω ε δα α φει τη η η

ης γης μη φε ε ρο ον τες ο ο ραν την

α θε ε α το ον μο ο ορ φην

Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ο

νουν ^Δφο βω ω και τρο ο ο μω ω

ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ξα

α α α α α α α α αν ^κ

γη η η ε τρο ο μα α α ξεν ^π ο

ρω ων τε ες ε πι ι γης της δο ο ξη ης

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ο

ον ^Δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην ^π

Την παγκοσμιον δοξαντην εξανθρω

πωνσπαρειεισανκαι τον Δεσποοτηντε

εκουου ου ουσαν ^πτην επουρα

α α νι ι ον πυυ υ υ λην ^πυ υ

μνησωωμεν Μαριαντην Πααρθεεεε

εενον ^πτων Ασωματωντοοα

ασμα και των πιστωντοεεγκαλωω

ωωπιιιιισμα ^παυτηγαρανε

δειειειχθηουρααανος και ναοος

της Θεεοοοτηηηητος ^π

αυτητομεσοτοιοιχον της εχθραςκα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν ^π θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου ^π και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ουσ ε εχ θρου ου ουσ ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π
α

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Τ ὦ παθεῖσου Χριστε παθῶν ἡλευθερω
θημεν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο
ρας ελυτρωθημεν Κυριε δοξα σοι **π**
α

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Α γαλι ασθη κτισις **π** ου ρα
νοι οι ευφραινεσθωσαν **π** χειρας κροτει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σωτηρ ημων τω Σταυρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας Δ ζω ην η μι ν ε δω

ρη σα το π πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε π ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν ^π Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η ^Δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φε ρουσαι **Δ** με τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον **π** και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε λε ος **π**

Ἦχος λ Πά.

Η ε ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι

και αι αι Υι ω και Α γι ι ω Πνε

ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω

ων Α α α μην

Π ε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι

α κω ω ω βω τοις προ κρι ι

τοις μα α θη ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει

ει ξας εν τω ο ο ρει ει τω Θα α βωρ

την δο ξαν της θε ι κη ης σου μο ο ο ο

ορφης π ε βλεπο ον γαρ τα ι μα α

α τι ι α α σου α α στρα α ψαν

τα α α α ως το ο φως και το προ σω

πον σου υ πε ε ερτον η η λι ι ι

ι ον π και μη φε ρον τε ες ο ο

ραν Δ ρ το α στε κτον της σης ελ λα α

α α μ ψε ε ε ε ως Δ ρ εις γη ην κα

τε ε πι ι ι πτον π μη δο λως α

τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο ον

τες ρ φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου

σης α α νω ω ω θεν π ου τος ε

εστιν ο Υι ος μου ο α α γα α
πη η η η τος ο ελ θων εις τον κο οσμον
σω ω σαι αι τον α α αν θρω ω ω
πο ο ο ο ον

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α': Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος α' Πά.

Του λιθου σφραγισθεντος υπο των

Ι ου δαι ων **Δ** καιστρα τι ω των φυ λασ

σο ον των το α χραν τον σου σω ω μα **π** α

νε στηστρι η μερος Σω τηρ **Δ** δω ρου μενος

τω κο σμωτηνζω ην **π** δι α του το αι

Δυ να μειστωνου ρα νων **Δ** ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βα σι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τήν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ

αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα
σοι.

Ἦχος Γα.

Μ ε τε μορ φω ω θης εν τω ο ρει

Χρι στε ε ο Θε ος ρρ δει ει ξαστοις Μα θη

ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το

Λα μ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω ς

σου το α ι δι ον ρρ πρε σβει αις της Θε

ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α

σοι ρρ

Καὶ νῦν.

Τὸ αὐτό.

Ἦχος: Σοφία.

Ἦχος: Εὐλόγησον.

Ἦχος: Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἰδίον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῆ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκειάς μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἄλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με,
τῆ φοβεραῖ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντα ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός: ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός:** καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αιώνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ίλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμϊν. ‘Αγιε, επίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας
τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο.
Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα
σοι.

Ἦχος Γα.

Μ
ε τε μορ φω ω θης εν τω ο ρει

Χρι στε ε ο Θε ος **Γ** **ηη** δει ει ξαστοις Μαθη
ται αις σου την δο ξανσου κα θως η δυ ναν το
Λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως
σου το α ι δι ον **Γ** **ηη** πρε σβει αις της Θε
ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α
σοι **Γ** **ηη**

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (**μ'**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμότησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η

μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςΣωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

ᾠχος Γα.

Μ ε τε μορ φω ω θης εν τω ο ρει

Χρι στε ε ο Θε ος ^Γ_α δει ει ξας τοις Μαθη

ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το

Λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως

σου το α ι δι ον ^Γ_α πρε σβει αις της Θε

ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α

Καὶ νῦν.
Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠδὴ α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν
μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος
συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ
ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας,
τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλόνητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου
Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως
δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης.

Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα, παρεγένοντο ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ

εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν, τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,

πρέπει ἅμα καὶ Υἱῶ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῶ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,

Ἔσθ' Ἄξιον· τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,

Ὁ β' Χορός παρῤησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Γ ου η τρο παι ου χος δε ξι α **Δ** θε ο
πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται **π** αυ
τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε
ναν τι ους ε θραυσε **π** τοις Ι στρα η λι ταις
ο δον βυ θου καινουργη η σα σα **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ

Σταυρῶ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου
σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ
ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ
πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ,
καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ
κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ
ὕγρον βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας, τριστάτας,
δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν
ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥήματα ζωῆς, τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς
θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν
Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράπτω
ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴσχυὸν τῶν ἐθνῶν, κατέδεσθε φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἑξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Χριστός, ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν, ὠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.**(δίς).**

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωυσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π^α **Ο** μ ο ν ο ς ε ι δ ω ς τ η ς τ ω ν β ρ ο τ ω ν ο υ σ ι
α ς τ η ν α σ θ ε ν ε ι α ν π^α και συ μ πα θ ω ς α υ
τ η ν μ ο ρ φ ω σ α μ ε ν ο ς π^α πε ρ ι ζ ω σ ο ν μ ε ε ξ
υ ψ ο υ ς δ υ ν α μ ι ν Δ^α του βο αν σοι Α γ ι ο ς ο
να ο ς ο ε μ ψ υ χ ο ς Δ^α τ η ς α φ ρ α σ τ ο υ σ ο υ
δο ξ η ς φ ι λ α α ν θ ρ ω π ε π^α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα

με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες
περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν
Κυρίῳ ἡ καρδία μου. (δίς).

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν,
καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ
ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Δεύτερος Κανὼν, ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῆ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. **(δίς).**

Δόξα.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενές ὕψιστε, ἢ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ἽΟ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθέασαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ἽΟ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί,

ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως·
προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα
ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα
ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς
δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ
ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κάθισμα.

ᾠχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός,
ἀναμέσον Ἡλίου, καὶ Μωυσέως τῶν σοφῶν, σὺν
Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ
συνών, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ᾧδέ ἐστι, ποιῆσαι
τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν
σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς
σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (**Ἄπαξ**)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ
κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς
Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ
Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν

παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρῶταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς, ἔξαμείβων καὶ τόπους.
Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθῆκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ Παμμακαρίστου Βασιλίσεως καὶ κτιτορίσεως τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης Μοναχῆς.

Στίχοι

Παντοκράτωρ δέδωκέ σοι Μονὴν ἄνω,
Ὡς κτιτορίση ἰδίας Μονῆς κάτω.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ῥΗχος Δι.

 ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ῥΗχος Γα

Ῥοδὴ Α'.

 ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω κτην Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι δτην

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως ΔΦα ρα

ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

νω ω σεν ηη επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλον δι

ο ο Χρι στω ω α σω με εν 'Ο Β' Χορός:

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ηη

'Ωδὴ Γ'. δΡ α α βδος ει εις τυ υ πον του

μυστηρηηριου **Δ** πααρααλααμ

βααα νεεεετα **Δ** τωβλαστω

ωωγαρπροοοκριιινειτοονι

εεερεεεα **Δ** τησται

ρευουσηδεπρωηην Εκκληησιια

νυυνεεξηηηνθηηηησε **Δ**

ξυυυυλοον Σταααυρου **Δ** εις

κραατοςκαιστερεεεεωωωω

μα **Δ**

Ωδὴ Δ'. **Γ** **Θ** ισακηηκοα Κυυ

ριιε **Γ** τηηςοιοινο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

κα τε νο η σα α τα ερ γα α

σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

Ὡδή Ε'. τρισμα κα ρι ι ι ι στον

Eu υ υ λο ον εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

ε χο ο ο ον τι ι **Δ** την ει ρη η νην

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων **Δ**

Ὠδὴ 5'

Ν ο τι ι ι ου θη ρο

ος εν σπλα α αγ χνοι οις **Δ** πα λα μα ας Ι

ω ω νας **Δ** στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας **Δ** το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως **Δ** ο ο θεν τρι

η η η με ρος ε εκ δυς **Δ** την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν **Δ** υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε **Δ**

του σαρ κι ι ι προσπα α γε εν τος Χρι

στου ου του Θε ε ου **Δ** και τρι η με

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει **Δ** τον κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος **Δ**

Ὠδὴ Ζ'.

Θ

εκ νο ον προστα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους **Δ** λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης **Δ** και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους **δ** ο μωστρειεις παι αι δας **δ** ου

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

θυ μο ο ο ο ος **δ** θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

ου ουν τι **δ** δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι **δ** πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α αλ λον **δ** Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ο ος ει **δ**

Ωδὴ Η'. **Α** χ̣ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον

Ευ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δεσ

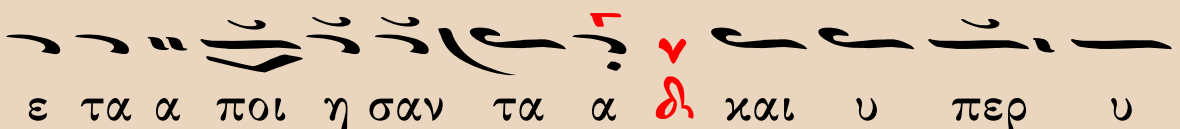
της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

ο ον υ υ μνειει ει ει τε το ον

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

Πνευμα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας δλ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. Γ δλ **Γ** ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

τε με δλ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι δλ την

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν δλ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν δλ **Γ** Ὁ Β΄ χορός· τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται δλ **Γ**

Ὠδὴ Γ'.

δ ρ

α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α ρη τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε ρη ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα ρη

Ὠδὴ Δ'.

δ Γ Θ

ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασου και

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα ρη

Ὠδὴ Ε'.

δ Ω

τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σασ τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων

Ωδὴ 5. **Ν** ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε **Δ**

του σαρ κι προ спа γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμονφω τι σαντος **ν**

Ὠδὴ Ζ΄.

Ε

ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε **β**

πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε **β**

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ον **ν** αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ **δ**

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον **Δ** Ο υ **δ**

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει **υ**
δ

Ὦδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **υ**
δ

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σα ριθμοι **υ** **δ** δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε **Δ** **δ** τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι η σαντα **υ** **δ** και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

α ς δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ

γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ι δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

Ι δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πησας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α σ μοι οι οι

Ρ αν τι εις με υ σ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος **Δ** και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκα ατοιςμου **Β**

Μη απορριψης με απο του προ

σωπου σου **Δ** και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανε λησαπ εμου **Δ**

Αποδοςμοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με **Β**

Αιδαξω ανομους τας οδους σου **Δ**

και ασεβεις επι σε επι στρεεψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε

τ ρ ι μ μ ε ν ο ν **Δ** κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι

τ ε τ α π ρ ο σ φ ο ν η σ ε ν ο Θ ε ο ς **Δ** ο υ κ ε ξ ο υ

δ ε ν ω σ η ι **Β**

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ

δ ο κ ι α σ ο υ τ η ν Σ ι ω ν **Δ** κ α ι ο ι κ ο δ ο

μ η θ η τ ω τ α τ ρ ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ **Δ**

Τ ο τ ε ε υ δ ο κ η σ η ι ς θ υ σ ι α ν δ ι

κ α ι ο σ υ ν η ς **Δ** α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α υ

τ ω μ α τ α **Β**

Τ ο τ ε α ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ

λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων ε γ κλη μα των

^χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει ψον το

α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

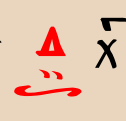
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

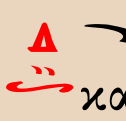
ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

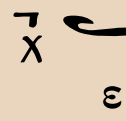
ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορας Θεον

Λογοντεκουσαν την οντως Θεοτο

οκονσεμεγααλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε΄· Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς΄· Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τ η ν τ ι μ ι ω ω ω τ ε ε ε ρ α ν τ ω ν

Χ ε ε ρ ο υ β ι ι μ κ α ι ε ν δ ο ξ ο τ ε ε

ρ α ν α σ υ υ υ γ κ ρ ι ι ι τ ω σ τ ω ν Σ ε ε

ρ α α φ ι μ β λ τ η ν α δ ι α φ θ ο ο ρ ω σ

Θ ε ε ο ο ν Λ ο γ ο ν τ ε ε ε κ ο υ ο υ ο υ

σ α α ν β λ τ η ν ο ο ν τ ω σ Θ ε ο τ ο

ο κ ο ο ν σ ε ε ε ε μ ε γ α α λ υ ν ο ο

με εν λ

ᾠδὴ θ'. Τῆς Ἑορτῆς.
Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύντρομοι καινῆ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις, ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει, ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Δεύτερος Κανών.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε
μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ,
γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ
πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν
κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστῶς
ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ
σὺν Ἡλίας τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε
Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει
ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα
αὐλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ
ἀπαστράπτουσιν.

Καὶ νῦν.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ
σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῷ τὰς
ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς
καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ
παρουσίας σου.

Ἡ Καταβασία.

Μ υ σ τ ι κ ο ς ε ι ε ι Θ ε ο τ ο ο ο κ ε ε

π α ρ α δ ε ι σ ο ο ς **β λ** α γ ε ω ρ γ η η τ ω ς

β λ α σ τ η η η σ α σ α Χ ρ ι ι σ τ ο ν **ζ λ** υ φ

ο υ ο υ τ ο τ ο υ ο υ Σ τ α α α υ ρ ο υ **ζ λ** ζ ω η

φ ο ο ρ ο ν ε ε ν γ η **ζ λ** π ε φ υ υ τ ο υ ο υ ο υ ρ

γ η τ α ι α ι α ι δ ε ε ε ε ν δ ρ ο ν **β λ** δ ι

ο υ ο υ ο υ ν υ ν υ ψ ο υ μ ε ε ε

ε ε ν ο υ ο υ **ζ λ** π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ ο υ ο υ ν

τ ε ε ε ς α α υ τ ο ν σ ε μ ε γ α λ υ ν ο ο μ ε ε

ε ε ν **β λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Μ υ σ τ ι κ ο ς ε ι Θε ο τ ο κ ε πα ρ α δει
σ ο ς **β** α γ ε ω ρ γ η τ ω ς β λ α σ τ η σ α σ α
Χ ρ ι σ τ ο ν υ φ ο υ τ ο τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ ζ ω η φ ο ο
ρ ο ν ε ν γ η π ε φ υ τ ο υ ο υ ρ γ η τ α ι δ ε ν δ ρ ο ν **β** δ ι
ο υ ν υ ν υ ψ ο υ μ ε ν ο υ π ρ ο σ κ υ ν ο υ ν τ ε ς α υ τ ο ν σ ε
μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ε ε ε ν **β** **κ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β', τὸ αὐτό.

ᾠχος α'. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β'. ᾠτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ι'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου,
Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι,
καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ
προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον
ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς
τὸ τρίτον, φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπὶ
ἀνθράκων.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου,
ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς
εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα,
φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν. (Δίς).

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τον Κυριον εκ των ουραων αι

νει τε αυτον εν τοις υψιλι

ιλιστοις ^π σοι προπει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ^π

Α ι νει τε αυτον παντες οι αγγελοι

α αυτου ^π αι νει τε αυτον πασαι αι

δυναμειεις αυτου σοι προπει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ^π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν π α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να
τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε
κρων ^π ει ρη νευ στον η μων την ζω ην
Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ
υ υ να α α α μος ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν
θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου
Χρι ι στε α ξι ω στον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε π ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Την θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν

δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε

ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και

α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

α α α τρι π ρ ε πα θες ως αν θρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον π ρ

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πασταδος προ ο ο ο ε ε ε ελθων π

ι να σωσης τον κοσμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβῶν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἔθεμελίωσας.
Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἔστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ς

Π α ρε ε λα βεεν ο Χρι ι στοςτον Πε

τρον και Ι α κω ω βο ον και Ι ω

ω ω α α α αν νην ς εις ο ο ρος

υ ψη η λο ον ς' ς κατ ι δι ι ι ι

ι ι ς ι ι ι αν ς και με τε μορ

φω θη ε εμ προσθεν α αυ των ς και ε

λα αμ ψε το προ ο σω ω πον α αυ του ου ω

ως ο Η η η λι ι ι ι ος ς τα

δε ι μα τι α α αυ του ου β λ ε γε ε

νε το λευ κα α α ω ως το ο ο φως

Και ω φθη η σαν Δ Μω υ ση ης και Η

η λι ι ι ας β λ μετ α αυτου ου ου συλ

λα α α λου ου ου ουν τες γ δ και νε

φε λη φω τει ει νη η β λ ε ε πε σκι α

σε ε ε εν α α α αυ τους γ δ και ι

δου φω ω νη εκ της νε φε ε λης λε

ε ε γουου ου ου σα Δ Ου ου ου τος

ε ε στι ιν γ γ ο Υι ο ος μου ο

ο α γα πη η τος Δ εν ω η ηυ

δο ο ο ο ο κη η η η σα α αυ

του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε τε γ δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α δ̣

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν δ̣

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε

ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι

ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α

γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **ν** **δ**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε

ο υ ο Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν

τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς

τ ο υ κ ο σ μ ο υ **ν** **δ**

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α

θ η μ ε ν ο ς ε ν δ ε ξ ι α α τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις
τους αι ω ω νας Α μην **ψ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **ψ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε
δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα
σου **ψ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο
ον με τα δι και ω μα ταςου **ψ**

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **δ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νωσκουσι σε **δ** Ἄγιος ὁ Θεὸς ἁγί

ος ἰσχυρὸς ἁγίος ἀθανάτος ἐλε

ησον ἡμᾶς **δ**

Δ ὁ ξα Πάτρι καὶ Υἱὸ καὶ ἁγί

ὦ Πνευματι **δ**

Κ αὶ νυν καὶ ἀεικαίειστους αἰῶνας τῶν

αἰῶνων Ἀμήν **δ**

Δ ἁγίος ἀθανάτος ἐλε εἰσον

ἡμᾶς **δ**

Δ ἁ ἁγί ἰ ἰ ὁ ὁ Θε ε ε ε

ὁ ὁς **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος **Δ**
δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας **ν**
δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον **β**
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε **χ** ο ο ο ος **ν**
δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν αν θρω ποιοις ε ευ δο κι ι ι ι

α

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν δ

Κ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ

Παν το κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρωνων **Δ** την αμαρτιλιαν του ου

ου ου κοοοσμου **δ** ελεηησον

η η μας ο αι αι αι αι ρωνων **ν'**
ηη

τας αμαρτιλιας του ου κοο

ο σμου **ν**
δ

Π ροοοοοσδεξαι **β** την **δ** δε

η η σιν η ημων **δδ** ο καθημε

νοος εκ δεξιων του Παα

τρος **β** και ελεηησον η η η

μας **ν**
δ

Ο τι συυειμονος Ααα

γι ι ι ι ος Δ ρυ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ Ι η σου

ους Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος α α α μη ην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α α σου Δ εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε ^βκ εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη ^βκ α να μαρ τη η η

του ους ^πρ φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας ^νδ

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ^Δδ ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων ^νρ ^ρρ και αι

νε ε τον ^πρ και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας α α α μην ^νδ

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε ^Δδ

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν

εν γε νε α και αι γε νε ε α ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι

ε ε ε ε λε ε η σο ο ο ον

με ^πι ι α α σαι την ψυ χη η η

η η ην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο

ον σοι

Κ υ ρι ι ε ^Δ προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον ^Δ δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με ^β του ποι ειν το θε λη η μα

α α σου ^Δ ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου ^Δ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως ^Δ

Π α ρ α α α τει ει πα ρ α α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε **χ** Α γι

ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ι ο ος Α α θα α να α α

τος **β** ε ε λε ε η σο ον η η η

μας **β**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β** και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **β**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **β** και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων α α α μην δ

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας δ

Ἀσματικόν.

Α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος δ

Α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ δ Α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος Δ ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α α ας Δ δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ⁷χ ο ο ο ⁷ος ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. α' Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Δ Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας Β

Στίχ. β' Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ,
περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

Στίχ. γ' Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Στίχ. δ' Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου
Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δ Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τερ σω σον η μα α ας Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος Β'.

Στίχ. α' Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ε ω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις
ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. γ' Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. δ' Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατηνημετερανσω

τηριαν σαρκωθηναι εκτηςα

γιας Θεοτοκου και αιπαρ

θενου Μαρίας απρεπτως εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστεο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων τηςαγιας Τριαααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

᾽Αντίφωνον Γ'. ᾽Ηχος Βαρύς.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

᾽Ηχος Γα.

᾽Ηχος Γα.

ε τε μορ φω ω θης εν τω ο
ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει ξας τοις Μαθη
ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το
Λα μ ψ ο ν και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως
σου το α ι δι ο ν πρε σβει αις της Θε
ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α

σοι **Γ**
99

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Εἰσοδικόν.

ᾠχος Β'.

Δ **Ο** ο τι πα ρα σοι πη

γη ζω ης Κυ υ ρι ε **Δ** εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως **β** σω σον η μα ας Υι

ε ε Θε ου ο εν τω ο ρει τω Θα βω ρ με

τα μο ρ φω θεις **Δ** ψα α αλ λον τας σοι Αλ λη

λου ου ι α **Δ**

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

ἐβρόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Βαρύς.

Γ **ᾠᾠ** **Μ** ε τε μορ φω ω θης εν τω ο
ρει Χρι στε ε ο Θε ος **Γ** **ᾠᾠ** δει ει ξαστοις Μα θη
ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το
Λα μ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως
σου το α ι δι ον **Γ** **ᾠᾠ** πρε σβει αις της Θε
ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α
Γ **ᾠᾠ**
σοι

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβρόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςΣωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος βαρῦς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

ᾠχος Γα.

Μ ε τε μορ φω ω θης εν τω ο ρει

Χρι στε ε ο Θε ος ^Γ_α δει ει ξας τοις Μαθη

ται αις σου την δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το

Λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως

σου το α ι δι ον ^Γ_α πρε σβει αις της Θε

ο το ο κου φω το δο τα δο ο ξα α

σοι **Γ**
99

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Μνη ἠ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

— ̣̣ — Δ
α παυ σιν

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ
Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν
πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ᾠχος Γα.

Ε πι του ο ο ρους με τε μορ φω

ω ω θης και ως ε χω ρουν οι Μαθηται

σου την δο ξανσου Χρι στε ο Θε ος ε θε α

σαντο ι να ο ταν σε ι δω σι σταυρου

με νον το μεν παθος νο η σωσιν ε κου σι

ον τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι

συ υ παρχεις α λη θως του Πα τρος το α

παυ γα σμα α α **Γ**
Α

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δι.**

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν **Β**

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σ ε ε ε τ ο υ ς ε υ σ ε ε

β ε ι ε ι ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ρ ρ ε ι ς

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς

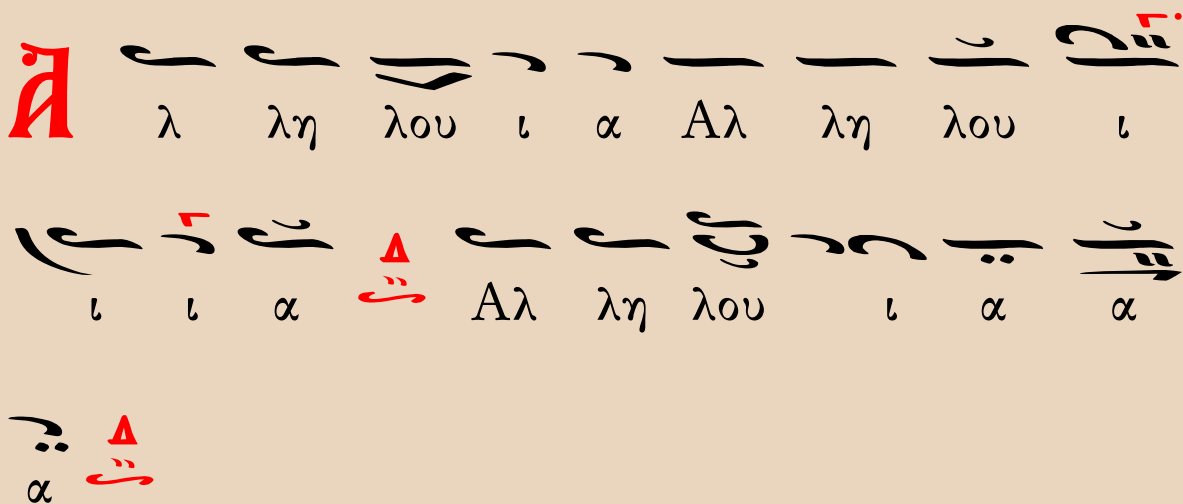
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λαιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι

παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἔαν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

 ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ
α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Γ
α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π
α α

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α
κ

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως π ειλκο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ειλκο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι α α

α α α α α δι ι π τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες π α α α α α

α α α α α σααν π την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

ην α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π
α ρ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π ρ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ως ει κ πι νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει κ ο ο

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π

Πληρωτικά.

Ὁ α΄ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἐτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὁ ο ο ο ο ο κορ σου ο α α φθο

ο ρος ε ε ε ε δει ει ει ει χθη δ Θε

ο ο ος εκ λα α γο ο νω ων σου προ ο η

η ηλ θε ε **β** **λ** σα α α αρ κο ο φο ρος ο

ος ω φθη η ε πι ι γης και τοις αν θρω ω

ω ποις συ υ να νε ε ε στρα α α

φη σε Θε ο ο το κε ε **π** **ρ** δι ο πα αν τε

ες με ε γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν **β** **λ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **δ** **Δ**ι.

Ε ν τω φω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ω που ου ου ου ου ου ου του προ σω

ω που ου σου ου ^β _κ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ^κ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε ιε

ε ε ε ε ^ν _δ πο ρευ σω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α

γα α α α α α ^ν _ρ εις τον αι αι αι

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ει εις τον αι

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον αι

αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω εις τον αι ω ω να

α α α α α Αλ λη λου ου ου ι

ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Βαρύς.

Μ

ε τε μορ φω ω θης

εν τω ο ρει Χρι στε ε ο Θε ος δει ει

ξαστοις Μα θη ται αις σου την δο ξαν σου κα

θως η δυ ναν το Λαμψον και η μιν τοις α μαρ

τω λοις το φω σου το α ι δι ον πρε

σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο τα

δο ο ξα α σοι οι οι οι

ᾠχος β'.

ᾠχος β'.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας

ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ἄξιον· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ἄξιον· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

‘Ο α’ Χορός. Ἦχος γ’.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἡ
αὐτῆς ἡ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὔδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ
δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ
σιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς
μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

“Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

“Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ

ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἔν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιοθέντες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον

αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου

ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Κ υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Ευν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τραςοι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν τομοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενων την ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστροω αυ

των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

μι εγω εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα

φωνη μου προς Κυριον εδεηθη

την

Εκχεω ενωπιον αυτου την δε

ησινμου την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβουσμου

Ενοδω ταυτη η επορευο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρ κω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η ηρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ϟ υν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων και

εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα ται

α δυ υ υ να α α μει πα λιν ερ χε

ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε ε ε

πλα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γε λος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στηη γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σαςτου θα

να του ου ου το κρατος εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων δια του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυ λω ροι οι δε ε α α α δου

ι δο ο ο ον τες σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν β πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

νε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας Δ και μο χλου

ους σι δη ρου ουσ συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α α α ας θα α

α να α α του και τους δε σμους η μω ων

δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας Δ

Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλιμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ

ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι, Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ — Δι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα

α υ πα α α α αρ χου ου ου ου

σα και των Χε ρσ βιμ ε ε εν δο

ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι σε

ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε

ρα η δι υ περ βαλλου σα α α αν κα

θα α ρο ο ο ο ο τη η η η

τα της α ι δι ου ου ου ου σι

ι ι ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε

εν νη με ε νη εν ταις του Υι ου χε ερ

σι ση με ρον την παν α γι αν πα ρα τι

ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και συν

αυ τη πλη η ρου ου ου ται τα συ υμ

πα α αν τα α χα α α ρας και

η μιν δω ω ρει ει ει ται το με ε

γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α α μην

Π α α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης **β** ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες **Δ** και αι πα α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος **Δ** δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος **β** αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

**Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.**

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Πα.**

Η
Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην **π**

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυναμε Κυ υρι εδο ξασοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Διὰ ξυλου Σω ωτερκα τηρ γη σαςτην

του ξυ υ λου κα τα ραν π κρα τος θα

να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε

φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

Ε γερσει σου π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε Δ ο Θε ο ος ημων

δο ξασοι π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη

λω με νος ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτισματων π

και το μεν α πανθρωπον στρα τι ω ται ρ

δει κνυ μενοι λογ χηπλευ ρα ανσουου ε κεντησαν ρ

Ε βραι οι δεσφρα γι σαι τα α φον η τη σαν

το την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμε νοι π

αλλ ο δι οι κτονσπλαγχνων σου κα τα α δε ρ

ξα μενος τα φην και τρι η η μερος α να

στας Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους π εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ς

α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα ται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ς

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερ σιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ς και το με

γα ε λε ος π

Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πά.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Αα α α μην **π**

Α α σα τε ε λα α α οι τη

Μη τρι του Θε ου η μων α α α

σα α α α τε **κ** ση η η η η με

ε ρο ο ον γαρ **Δ** την ο λο φω ω τον

ψυ υ χην α αυ της εις τας α χραντουςπα α

λα α α α α μας του εξ αυ της σαρ

κω ω θε ε εν τος Δ αν ευσπο ρας πα α ρα

τι ι ι ι ι θη η η η σιν π ω και

πρε σβε ε ευ ει ει α α δι α α λει ει

ει πτω ς δω ρη θη ναι τη οι κου με νη

ει ει ρη η η νη ην Δ και το με γα

ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος π

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ ἀ΄ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἐ
ν τῇ Γεν νη σει τὴν παρ θε νι αν ε
φυ λα ξας Δ εν τῇ Κοι μη σει τον κο σμον
ου κα τε λι πες Θε ο το κε Π με τε στης
προς τὴν ζω ἡν Μη τηρ υ παρ χου σα τῆς
ζω ἡς Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ω ων Π

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον,
ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ´. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα,
ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς
ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος
μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν,
ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον
ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν
σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε,
καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητα, καὶ Κυριότητα.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορός· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὐλοῖ, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτεῖρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἓν τε βουλῆ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὔρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

‘Ο β’ Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

‘Ωδὴ ε’. ‘Ο φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ως ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἰ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι’ ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναίδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἄναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρί σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός· πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ ὕψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο

ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

ᾠχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ
δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

ᾠχος β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῆσ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάσ πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κᾶμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶσ καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορὸς καὶ θρόνω δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ
συντηροῦσα, ἐν ἀλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,

τῆ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,

Ὁ β' Χορός· ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυῆς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄπειρος τῆ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον

πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ
κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος,
καὶ τὴν σὴν ποιμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ
ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα
α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

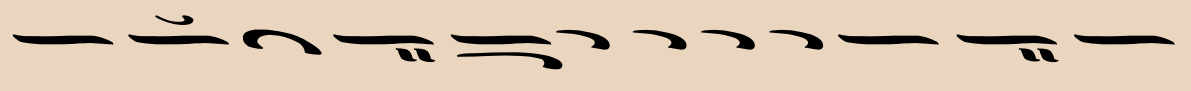
α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

 νε α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ξας Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον
ου κα τε λι πες Θε ο το κε π με τε στης
προσ την ζω ην Μη τηρ υ παρ χου σα της
ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ω ων π

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος   Δι.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και

ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου

Ἔτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο

με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

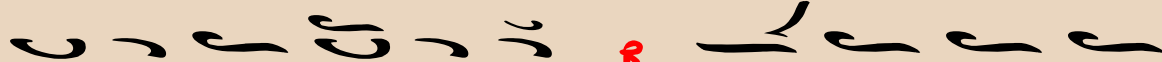

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

 τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

 πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
 ων α νε ε στη σας **Δ** πα σαι αι Δυ να μεις
 των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω
 ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο
 ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
 Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
 Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
 ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
 θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **α** Πά.

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
 φυ λα ξας **Δ** εν τη Κοι μη σει τον κο σμον

ου κα τε λι πες Θε ο το κε ^π με τε στης
προς την ζω ην Μη τηρ υ παρχου σα της
ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ω ων ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος·

ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἄνεστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἦ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φυσίν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος β΄.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν

Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἣν πίστει ἑορτάζομεν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἀγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἀγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π ρ **Θ** υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι
ε ι Κυ ρ ι ε ε ε δι δ α ξ ο ο ο ν με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ
α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ
α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἔστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ εἶ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ

ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. (Δίς)

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον μέ
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω,

Ἐξομολογία καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ἐξομολογία. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος — Πά.

Ε ν βυ θω κα τεσ τρω σε πο τε

την φα ρα ω νι τι δα παν στρα τι αν η

υ πε ρο πλος δυ να μις π σαρ κω θεις ο

Λο γος δε την παμ μο ο χθηρον α μαρ

τι ι αν ε ξη λει ψεν π ο δε δο ξα

σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξωσ γαρ δε δο ξα

σται π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρῤῥησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν. (δύς).

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν
τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ
μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Ἄξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια
Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας,
φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π Ϟ ξην θη σεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνστει ρευ ου

π σα Εκ κλη σι α τη παρου σι α σου

εν η ε στερε ω θη η καρ δι α μου π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλιοιοῦτο βλέπουσα, ἐν
εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ' . Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.**(δίς).**

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα,
πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ,
παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ
Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν·
ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν
καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως,
ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς
ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης
ιδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ
συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε
ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἔσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεῖ.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι

Μύσας τελευτῆ καὶ Σαμουήλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.
Βῆ δ' ὀρόων μέλλοντα Σαμουήλ εἰκάδι ἔνθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ μαρτύρων, τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχοι

Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους.
Χάριν Τριάς σοῦ, τετράκις τελεῖν δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Σεβήρου καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχοι

Ξίφει παθῶν Σεβῆρος εὔρεν ἀξίως,
Ἐπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν Μέμνον χρόνον,
Μένει δὲ σε στέφανος ἐς αἰὲ μένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος
Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν, καὶ τοῦ
Ἁγίου μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχοι

Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλῆ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων
Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ ἢ Σοδαῖ).

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε κ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ὠδὴ Α'. Π ε ποι κι ιλ με ε ε

νη δ̣τη θει ει ει α α δο ο ο ξη η δ̣

η ι ι ε ε ρα και αι ε ευ κλε

η η ης Πα αρ θε ε νε ε ε μνη

η η μη η η σου ου πα αν τας συ

υν η γα γε ε το προ ο ο ος ε ευ φρο

συ νη ην του ους πι ι στου ου ους ε

ε εξ α αρ χου ου σης Μα ρι ι α αμ

με τα α α α χο ο ρων και αι τυ υμ πα

α ανων τω σω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω α α δον τα

ας μο νο ο γε ε νει 'Ο Β' χορός: Εν

δο ο ξωως ο τι ι δε ε δο ο ο

ο ο ξαα α α σται

Ὠδὴ Γ'. Η δη μι ι ουρ γι ι κη και

αι συ υν ε ε κτι κη η τω ων α α πα

α αν των Θε ου σο ο ο φι ι ι ι

α α και αι αι δυ υ υ να α α μι

ις ^π α κλι νη η α κρα α δα α αν

το ο ον ^Δ την Εκ κλη σι αν στη η η

η ρι ι ι ξον Χρι ι στε μο ο νος

γα αρ ει ει ει α α γι ι ι ι ος ^Δ

ο εν α γι ι οι οι οις α να α

πα αυ ο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^π

^{Ωδὴ Δ'.} **P** η η η η σεις ^κ προ ο ο

φη τω ω ων και αι νι ιγ μα α τα α

την σα α αρ κω ω σι ιν υ υ υ

πε ε ε φη η να αν ^π την εκ Παρ

θε ε ε ε νου ου ου σου Χρι ι στε Δ δ

φεγ γος α στρα α πη η ης σου ου Δ δ εις φως

ε ε ε θνω ω ω ν ε ε ξε ε ε λε

ε ευ σε ε ε σθαι αι π π και φω νει

ει σοι α α βυ υσ σο ο ος ε εν α

γαλ λι ι α α α σει Δ δ Τη δυ να

α μει ει σου ου ου δο ξα α φι ι

λα α α α αν θρω ω ω πε π π

Ὠδὴ Ε'. **F** ο θει ει ει ει ον κ κ και αρ

ρη η το ον κα α αλ λο ος των α α

ρε τω ων σου Χρι ι ι στε ε ε ε δι ι

η η η κη η η σο ο ο μαι αι εξ

α ι δι ι ου ου ου γαρ δο ο ξης

συ υ να α α ι ι δι ι ι ον

και ε νυ πο ο στατον λα α α αμ ψα ας

α α α πα α αυ γα α α σμα α

παρ θε νι κη η η ης α α α

πο γα α στρος τοις εν σκο ο ο τει

και σκι ι α σω μα τω θει εις α α

α νε τει ει λα ας η η η η η

λι ι ι ι ος

Ὠδὴ 5'

Α

λι ον πον το γε ε ε

νε ες **Δ** κη τω ω ο ον εν το ο

ο ο σθη ο ο ον πυ υρ της τρι ι η

με ε ρου ου τα α φη ης σου **Δ** το ο

ο προ ει κο ο νι ι σμα α **Δ** ου ου ου

ου Ι ι ω ω ω νας **Δ** υ πο φη η

τη ης α α να α α δε ε ε δει

ει ει κται αι **π** σε σω σμε ε νος

γα α αρ ως και αι που ου ου πε

ε πω ω ω το ο ο α α σι νη ης

ε ε βο ο ο α Θυ σω ω σοι οι

με τα φω νη ης αι αι αι νε σε ε

ω ως Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Ὠδὴ Ζ'. τα μω θυ μω ω ω ω

τε ε ε και πυ υ ρι ^Δ_δ θει ος ε

ε ρω ως α α α αν τι ι τα α ατ

το ο ο με ε ε νο ος ^π_α το με εν

πυ υρ ε δρο ο σι ι ζε τω θυ υ

μω ω ω δε ε ε γε ε ε λα

θε ε ε ο ο πνε ευ στω ω ω λο ο

γι ι ι κη η ^π_α τη των ο σι ι ων

τρι φθο ογ γω ω λυ υ υ ρα α α α αν

τι ι φθε ε εγ γο ο ο με ε ε

νο ος π μου σι κοι οι οι οι ο ο ρ

γα α α νοις π εν με ε ε σω φλο

γο ο ο ος ο ο δε δο ο ξα

α σμε ε ε νο ος των πα τε ε ρων

και αι η μων Θε ε ος ε ευ λο ο

γη η η το ο ο ος ει π

Ὠδὴ Η'. Ἄ χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον Δ δ

Φ λο ο ο ο γα κ δρο σι ζουσαν ο ο

σι ι ι ου ου ου ους δυ υσ σε βει

ει εις δε ε κα α τα α α φλε ε ε

γου ου ου σα αν π αγ γε ε λο ος Θε ε

ου ου ου ου ο ο ο παν σθε ε νης Δ δ

ε δει ξε ε παι αι σι ι ι ζω α αρ

χι κη η η η ην δε ε πη η η γην Δ δ

ειρ γα α σα το ο ο ο την Θε

ο ο ο το ο κον Δ φθο ραν θα να α α

α του ου ου ου και αι ζω ω ω η ην Δ δ

βλυ στα α α νου ου σα αν τοι οι οισ

με ε ελ που ου ου σι ι π Το ο ον

δη μι ου ουρ γον μο ο νο ο ο ο

ον υ υ μνου με ε ε εν οι οι λε λυ

υ τρω ω με ε ε νοι οι **Δ**

και αι υ περ υ υ ψου ου ου με

ε εν ει εις πα αν τας του ου ους

αι αι αι ω ω ω ω να α α ας **π**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠδὴ Α΄. **Π** ε ποι κιλ με νη τη θει α δο

ξη **Δ** η ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε

νε μνη μη σου **π** παντας συ νη γα γε το

προς ευ φρο συ νην τους πι στους ε ξαρ χου σης

Μα ρι αμ ^π με τα χο ρων και τυμ πα νων

τω σω α δοντας Μο νο γε νει ^Δ εν δο

ξως ο τι δε δο ο ξα α σται ^π

Ὦδὴ Γ'.

Η

δη μι ουρ γι κη και συ

νε κτι κη των α πα αν των ^Δ Θε ου σο

φι α και δυ να μις ^π α κλι νη α

κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε

μο νος γα αρ ει α γι ος ^Δ ο εν α γι οις

α να παυ ο ο με ε νος ^π

Ὦδὴ Δ'.

Ρ

η σεις προ φη των και αι νι γμα

τα ^Δ την σαρ κω σιν υ πε φη ναν ^π την εκ

Παρ θε νου σου Χρι στε **Δ** φεγγος α στραπης

σου **Δ** εις φως ε θνων ε ξε λευ σεσθαι **π** και

φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει

τη δυ να μεισου δο ξα Φι λα ανθρωπε **π**

Ὠδὴ Ε΄. **Τ** ο θει ον και αρ ρητον καλ λος

των α ρε των σου Χρι στε δι η γη σομαι **π**

εξ α ι δι ι ου γαρ δο ξης συ υ να

ι δι ον και ε νυ πο στατον λαμψας α παυ

γασμα **π** παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις

εν σκο τει και σκι α **π** σω μα τω θεις

α νε τειλας η η λι ι ος **π**

Ὠδὴ Γ΄.

Α

λι ον πον το γε νες

κη τω ον εν το σθι ον πυρ της τρι η

με ρου τα φης σου ην προ ει κο νι σμα

ου Ι ω νας υ πο φη της α α να δε

δεικται **Δ** σε σω σμε νος γαρ ως και πρου πε πο

το α σι νης ε βο ο α **Δ** θυ σω σοι με

τα φω νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε **π**

Ὠδὴ Ζ΄.

Ι

τα μω θυ μω τε και πυ ρι

θει ος ε ρωσαν τι τατ το με νος **π** το

μεν πυρ ε δρο σι ζε **Δ** τω θυ μω δε ε

γε ε λα **Δ** θε ο πνευ στω λο γι κη **π** τη

των ο σι ων τριφθογγω λυ υ ρα αν τι

φθεγ γο με νος ^π μου σι κοις ορ γα νοις ^π

εν με σω φλο γο ο ος ο δε δο ξα

σμε ε νος ^Δ των πα τε ρων και η μων Θε

ος ευ λο γη τος ει ^π

Ὠδὴ Η'. **Ἄ** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

Φ λο γα δρο σι ζου σαν ο σι ους ^Δ δυσ

σε βεις δε κα τα φλεγου σαν ^π αγ γε λος Θε

ου ο παν σθε νης ε δει ξε παι σι ^Δ ζω

αρ χι κη ην δε πη γην ειρ γα σα

το την Θεοτοκον ^π φθοραν θανατου

και ζωην βλυστανουσαν τοις μελπουσι ^π

Τον δη μιουργον μονο υμνου με εν

οι λελυτρωμενοι ^Δ και υπερυ

ψου ου μεν εις πανταστας αιω να α α

ας ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^δ (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ —————
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

ἽΟ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἽΟ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ἽΟ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ἽΟ Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ἽΟ Ηχος Δι.

Ε —————
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον

εν τοις εγκατοιςμου

Μη απορριψης με απο του προ

σωπου σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησ απεμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου **β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕμνων ἁ εὐλειψον τὰ πληθῶντων ἐμῶν

ἠμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νάστων αἰῶνων ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτοκου πρεσβυταῖς ἐε

λεημῶν ἁ εὐλειψον τὰ πληθῶντων

ἐμῶν ἐγκλημάτων

Χ Ἐλεῆσον με ὁ Θεὸς κατὰ

τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ τὰ τὰ τὸ

πληθῶστων οἰκτιρῶν σου ἁ εὐλειψον τὸ

ἀνομήμα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ^π την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κου ου σαν^Δ την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^π

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἀργὸν Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

T ην τι μι ω τε ε ε ε ρα

αν των Χε ρου βι ι ιμ και εν δο ο ο

ξο ο τε ε ραν **Δ** α συγ κρι τωως των

Σε ε ρα α φι ιμ **π** την α δι α φθο

ο ο ο ρως Θε ε ον Λο ο γον τε

ε κου ου ου σα αν **Δ** την ο ον τως

Θε ο το κο ον σε με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο ο μεν **π**

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ι γε νε αι αι πα α σαι αι αι αι

μα α κα ρι ι ζο ο με ε εν

σε τη ην μο ο νην Θε ε ε ο

ο ο το ο ο ο κον π Νε ε νι ι ι

κη η η ην ται της φυ υ σε ω

ως οι ο ο ο ροι οι Δ εν σοι

οι οι Πα αρ θε ε νε ε ε α α χρα

α αν τε ε π πα α α αρ θε νευ

ει ει γα αρ το ο ο κο ος π και ζω ω

ην Δ προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται

αι αι θα α α να α α το ος π Η

με ε ε ε τα το κο ον παρ θε ε

ε ε νος και με ε ε ε τα θα α

να α τον ζω σα α π σω ω ω ω ζοι

οις α α α ει **Δ** Θε ο ο το ο

ο κε ε τη η ην κλη ρο ο νο ο μι

ι ι ι ι α α α αν σου ου ου ου **π**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα

ρι ζο με εν σε την μο νην Θε ο το

κον **π**

Η ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν

σοι Παρ θε νε α χραν τε **π** παρ θε νευ

ει γαρ το κοσ **π** και ζω ην προ μνη στε ευ

ε ται θα να τος **π** Η με τα το κον

παρ θε νος **Δ** και με τα θα να τον ζω σα

σω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο μι

ι α αν σου ου ου **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠΟ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ᾠἈναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ια'.

ᾠΗχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

ᾠΤῆς Ἑορτῆς.

ᾠΗχος γ'.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε,

Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ
σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἶνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος   Δι.

Π
α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α
ι νει τε α αυ το ο πα αντες οι αγ

γε ε λ ο ι α α υ τ ο υ Δ α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ο υ

π α α σ α ι α ι δ υ ν α α α μ ε ι ς α α υ τ ο υ ο υ

ο υ Δ Σ ο ι ο ι π ρ ε ε π ε ι υ υ μ ν ο ς τ ω

ω ω Θ ε ε ε ε ω Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

Τ ο ο υ ν Δ ε ε ε ε ε ε ε σ π ο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τ η η η η η η η η η η

η η η η ν και Α α α α ρ α α α

α α α ρ χ ι ι ι ι ι ι ι α ρ χ ι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Π
α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι

σις σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε

ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον

κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει

ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να

στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν

θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε

την πε τρα αν της ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ

μω ω ων σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ αἰ ρε τε λα οἱ και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κηρυττων η ημιν Διοβο

ωμεν σοι οι Ευεργετατων αα

παααντων Κυριεδοοο

ξαααα σοι

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι,
θεαρχίω, νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε, καὶ ἀπὸ γῆς
αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ
Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι. Χαῖρε ὄχημα, τῆς
Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω,
τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι,
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ
σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων
Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων
Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε,
ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον
ψυχὴν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Ἑωθινὸν ΙΑ΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Π ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Φ α νε ρων σε α αυ τον τοις Μα θη

ταιαις σου Σω ω τηρ Δ με τα τη ην Α

να α α στα α α σιν Δ Σι μω

νι ι ι δε δω ω καστην των προ βα α τω

ων νο ο μην Β εις α γα πης α α αν

τε κτι ι σιν Β λ την του ποι με νειν φρο ον τι

ι ι δα α αι αι αι των Δ Δι ο

και ε λε ε γες ει φι ι λει εις με ε Πε ε

ε τρεποι μαι νε τα α α αρ νι α α μου

ποι μαι αι νε ε τα προ βα α α τα

α α α μου Δ Ο δε ευ θε ως εν δει

κνυ υ με νο ος το ο φι λο ο ο

στο ο ο ρ γον Δ πε ρι του αλ λου Μαθη

του ε πυ υν θα α α α νε ε ε ε το

Ω ωνταις πρε σβειει αις Χρι ι στε Δ την ποι

μνην σου δι α φυ λα ατ τε εκ λυ υ κων λυ

μαι νο με ε ε νω ων α α αυ την Δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος Δ ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α
να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται
η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να
τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω
ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ
μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας
δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ἰ̣η̣.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα
εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν ανθρωποις ευδοκία **ν**
δ

Υ μνου ου μεν σε ευλογου μεν σε

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχα

ριστου μεν σοι δια την μεγααλην σου

δοξαν **ν**
δ

Κ υριε βασιλευε πουρα νιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γιον Πνευμα **ν**
δ

Κ υριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πατρος ο αι αιων

την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτιας

του κοσμου **υ**
δ

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο κα

θημενος εν δεξια του Πατρος και

ελεησον ημας **υ**
δ

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει

μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις

δοξα αν Θεου Πατρος Αμην **υ**
δ

Καθεκααστην ημεραν ευλο

γησωσε και αινεσω το ονομα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα σου **δ**

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

Ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε **Α** γι ος ο Θε ος α γι

ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^νδ

Α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον

η μας ^χδ

Α α α γι ι ι ος ο Θ ε ε ε

ο ος ^Δδ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος ^Δδ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ο ν η

η η η μα α α α α ας ^χδ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε χ ο ο ο ος δ

Ἑτέρα Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

δ Α ο ο ξα α α α σοι οι τω δει

ξα αν τι το ο φω ως Δ π ε ε ε ο ξα εν

υ υ ψι ι ι στοιοι οις Θε ε ε ε ω

ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη δ

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο

ο κι ι ι α α δ

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε

προ σκυ νου ου με ε ε εν σε ε δ

ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι δ

δι α την με γα α α λη ην σου ου δο

ο ο ξα αν δ

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα

σι ι λευ ε που ρα νι ε ε ε β

Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο κρα β

α α α τος Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο δ

νο γε ε νε ες **Δ** Ι η σου ου Χρι ι

ι ι στε ε και Α α α γι ι ον

Πνεε ε ευ μα **δ**

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ο ος

ο α μνο ο ο ος του ου Θε ε ε

ου ο Υι ο ο ο ος του ου

Πα α α τρος ο αι αι αι ρω

ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ε λε η η σο ον η

η μα ας ο αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο ο σμου

ου δ

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι την δε ε

η η σιν η η μω ων ο κα θη η

η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του ου Πα α α τρος και

ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο

νος Α α α γι ι ι ι ος σι ει

μο ο νος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η

σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου

ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε

ε ρα αν ευ λο γη η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε ε σω το ο

ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι

ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι

ι ε ε εν τη η με ρα α τα α α

αυ τη η α να μαρ τη η η

του ους φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας

υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

και αι νε ε το ον και αι δε δο ξα

α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω ω ω ω να ας α α α μην

ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι

ε το ε λε ε ο ος σουου εφ η η μα

ας κα θα α α πε ερ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε

Ε ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

ρι ι ι ε ε δι δα ξο ο ον με ε

τα δι και ω ω μα α τα α α σου ου

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γε νη η θη ης η η μι ιν

εν γε νε α και αι γε ε νε ε α α

ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι η μαρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ

υ υ γο ον δι ι δα α ξο ο ον με ε

του ποι ειν το θε ε λη μα α α σου ο

τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε ο

ο ος μου ο

ο τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω

ω ω ω η ης εν τω φω τι ι ι

σου ο ψο ο ο ο ο ο ο με ε

θα α α φως ο

α ρα α α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος

σου ου τοις γι νω ω σκουου σι ι ι

σε ^χ Α γι ι ο ος ο Θε ε ^π ος Α

γι ι ο ος Ι σχυ υ ρος Α α

γι ι ο ος Α α θα α να α τος ε ε

ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα ^π τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νων

α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α ^α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η

ي
μας

N ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γ ι ο

50 Δ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ ε ε ε ε ε ε ο ο ο Θ ε

ο ο ος

N ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ι ι ο

50 Δ I ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ρ ο ο ρ δ

N ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος Δ δ

Α θα α α να α α α το ος ε ε ρ ρ

λε ε η η σο ον η η μα α α α α ρ ρ

α α α α α α α α α α α ρ ρ

α α α α α ας ρ δ

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος ρ δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α' Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,
δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Δ **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

σω τε ε ερ σω σον η μας **β**

Στίχ. β' Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.

Στίχ. γ' Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν
πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Στίχ. δ' Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δ **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

σω τερ σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Κ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄ Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. γ΄ Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. δ΄ Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ
Ἵψιστος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτω σεν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ξας Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον
ου κα τε λι πες Θε ο το κε π με τε στης
προς την ζω ην Μη τηρ υ παρ χου σα της
ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χας ημων π

Στίχ. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός
καὶ υἱὸς τῆς παιδείσῃ σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς
μου.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος **Δι.**

Δ ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
 σω ω μεν Χρι στω σω σον η μα ας Υι
 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
 νε κρων ψα λλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν

καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στησας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων εκραυγαζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι Δ

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ξας Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον
ου κα τε λι πες Θε ο το κε π με τε στης
προς την ζω ην Μη τηρ υ παρ χου σα της
ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χας ημων π

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου

τοῦ Ναοῦ φάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

 θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

 μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

 μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

 και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

 α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'

Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα,
πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος λ π ∩ Δι.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεο
τοτόκον καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος
καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζω
ῆς Μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν
ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενο
ν

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο **υε** ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο **Θε** ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 05

0 05

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος β΄.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἦ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἦ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἦ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἦ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
ηη

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε με ε

ε ε ε ε ρου ου χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μυ υ

υ στι ι κω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α δι ι τον

τρι σα γι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α η α α α α α

α σα αν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω

ω ω ω με ε ε ε ε με ε ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα α

α α α α α α α αν

ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι λε ε ε ε α α των ο

λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι

αις αγ γε λι ι ι καις α ο ρα

α α α α α α τω ως δο ρυ φο

ρου με ε νον τα α ξε ε ε σιν αλ

λη λου ου ου ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ι οι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α α α Χε ε

ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Χε ε ρουου βι ιμ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

νη ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ει κο νι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α ρα α α

α α **Δ** Τρι α α α α α α α

α α α α **Λ** ε ε Τρι α α α α

α α δι **Δ** τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **Δ** πα

α α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν **Δ** την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην **Π** α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

 ς τον Βασιλεεεε

 εεεεεεεεεεβασι

 λεεεεαααααα

 αααα ζ' των οοοοολωων

 υποδεξοοομεενοι οι

 ταις Ααγγελεικαις π' α

 ορααατωωςδορυφορουου

 μεεενονταααξεεσιν Αλ

 ληλουιαααα χ αααα

 α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἄσματος
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η η
 η η ηη χη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η
 η η η α γα α πη η η η η η η
 σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι
 ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
 η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Βου.

Α ἰ αἰ ν εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ρεἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ουου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου χουου ου ρα α

α α ε εκ των ου ου ου ου ρα α α νω

ων χ α υε ε ε ε ε ε υε γα α

α υε γα α γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α υε γα α γα α υε ε ε ε ε

υε γα α α υε γα α γα α α υε υε

γα γα α χ υε ε ε ε ε ε υε γα α

γα α α υε ε ε υε γα γα α υε ε

υε γα γα α α υε ε τα υε γα

υε υε γα γα α υε ε ε υε γα α α α

γα α υε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

α α α α α

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει π

ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει π ει ει ει

ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει
ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει

ει ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ
ει ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

π ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α α π

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Βου.

Ἄ ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

α 13 π 13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου

ου εκ τω ω ων ου ου ου ου σου σου σου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α

εκ των ου ου ρα α νω ων α υε ε ε

γα α υε υε γα γα α υε υε υε γα

γα υε υε γα γα α υε υε υε γα α

α γα υε ε ε υε γα γα υε ε ε

γα υε υε γα γα α υε υε υε γα γα

υε υε γα γα α υε υε υε γα γα υε

ε ε υε γα υε γα υε γα γα υε ε

αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α

α α α

Ἄλλο ἑξ ἑξ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄ λ ι α ι ν ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

τ ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε τ ο

ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ν Κυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρ ι τ ο ν Κυ ρ ι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ν ε ε ε κ τ ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ν ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ρ α

α α α α α νω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ων Α α λλε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α χα α α α α α

α α α α α α α λλη η η χη

η ηη η η η η ηη η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα λλη η η

α α λληη λου ου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου

ι ι ι ι α α α ρα α α

α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α χα

α α α α α ρα α α α α αλ

λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρου ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ούοντες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

εἶεν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **ζ** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὔδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

“Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

“Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ

ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἔν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιοθέντες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον

αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου

ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α

π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ο υ π ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

ε ε δ Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

ο ο ν μ ο υ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η

η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ο υ

ε ν τ ω κ ε ε κ ρ α γ ε ε ε ν α ι α ι μ ε

ε π ρ ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ

Κ υ υ υ υ υ ρ ι ι ε ᾠή

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου **κ** ως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ου **π** ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω

ων μου **κ** θυ σι α ε σπε ρι ι νη **κ** ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε **Γ**

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου **Γ**

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις
λο γουςπο νη ρι αςτου προ φα σι ζεσθαιπρο
φα σεις εν α μαρ τι ι αις **Γ**
ᾠ

Σ υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α
νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τατων
ε κλε κτω ων α αυ των **Γ**
ᾠ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω
λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου **Γ**
ᾠ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^Γ ρ ρ

Α κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην ^Γ ρ ρ

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλ μοι μου ^Κ ρ ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^Γ ρ ρ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων

εργαζομένων την α νο μι άν ^Γ_{αα}

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^Γ_{αα}

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ_{αα}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βούς

μου ^Γ 99

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι [♂] δα α μοι ^Γ 99

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκωων με ^Γ 99

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Γ 99

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των ^Γ 99

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πεινω θην σφοδρα **Γ**
ΑΑ

Ρ υσαιμε εκ των καταδιωκοντων

με οτι εκραται ωθησαν υπερ ε

Γ
ΑΑ
με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π
α **Τ** ω σωσταυρω Χριστε Σωτηρ **κ**
α θα

να τουκρατοος λελυυται **π**
α και δι α βο

λου η πλανη κατηρηγεται **ν**
δ γε νος δε αν

θρωπων πισεισω ζομενον **κ**
α υ μνονσοι

καθ ε κα στηηνπροσφερει ^Γ ρ ρ

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

^π ρ Π ε φω τισται τα συμ παν τα ^κ ρ τη

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε ^π ρ και ο

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται ^ν ρ πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κ ρ

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφερει ^Γ ρ ρ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^π ρ Δ ο ξα ζωτου Πα τρος και του Υι ου την

δυ να μιν ^κ ρ και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω

την ε ξου σι ι αν ^π α δι αι ρε τον α

κτι στοον Θε ο τη τα ^ν Τρι α δα ο μο

ου σι ον ^κ την βα σι λευ ου σανεις αι

ω να αι ω νος ^Γ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^π **Τ** ον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου

υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν ^π τω γαρ μω

λω πι σου ^κ η μεις οι πα αν τες ι α α

θη η μεν ^Γ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π^α **Υ** μνου μεν τον Σω τη ρα **κ**^α τον εκ
της Παρ θε νου σαρ κω θε εν τα **π**^α δι η
μας γα αρ ε σταυ ρω θη **κ**^α και τη
τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη **π**^α δω
ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε
ος **Γ**^{αα}

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π^α **Τ** οισ εν α δη κα τα βα ρς Χρι στος ευ η γ
γε λι σα το **κ**^α θα ρ σει τε λε γων νυν νε ε
νι κη η κα **π**^α Ε γω ει μι ι η Α να

στα σις ^κ ε γω υ μας α να ξω ^κ λυ σας

θα να του ουτας πυ λας ^Γ

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π **Ο** ι α να ξι ως ε στω ω τες εν

τω α χρα αν τω σου οι κω ^κ ε σπε ρι

νον υμνονα να μελ πο ο μεν ^π εκ βα θε ε

ωνκραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος ^κ ο

φω τι σαστον κο ο σμοντη τρι η με ρω

Α να στα σει ει σου ^π ε ξε λου ου τον λα

ον σου ^κ εκ χει ρος των εχ θρων σου Φι

λα αν θρωω πε ρρ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὶ σὲ νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν, μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς, πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον, τῆς ἄνω, μητροπόλεως οἰκήτορα, τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὶ σε νῦν Ποιμὴν πρεσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν, τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν, πλημμύραν, διδαγμάτων Θείου Πνεύματος, φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον, θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς

ψυχὰς τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον
τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ· διὸ σε ἐν αἰνέσει
μακαρίζομεν, τελοῦντες, τὴν ἁγίαν σου πανήγυριν,
Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, ἀσκητῶν
ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι

Κ αι νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστωναι αι ω ω ω νωων Α

μη ην

Π ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κον παν σε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε ^π_α

πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με ^κ_α ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι ^κ_α τον προ αι ω νων εκ

Πα α α τρος ^κ_α γεν νη θε ε εν τα α

α α μη η η το ο ο ο ρα α ^π_α μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην ^Δ_α η φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν ^ν_α αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

δο ο ο ο ο ο ξω ως Θε ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,

ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠδῆς Γα.

Ο τω παθειςου Χριστε α μαυ ρω ω

σαστο ον η λι ι ον **π** και τω φω τι της

ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα

συμ παν τα **κ** προ σδε ξαι η μων **κ** τον ε

σπε ρι νον υ μνον Φι λα αν θρω ω πε **Γ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

π **Η** ζω ο δο χοςσου Ε ε γερ σις

Κυ ρι ε **κ** την οι κου με νην πα α σαν

ε φω τι σε **κ** και το ι δι ον πλα α

σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^π Δι ο

ο της κα τα ραυτου Α δαμ α παλ λα γε εν

τες βο ω ω μεν ^π Παν το δυ να με

Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

^π ^α Θ ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος

σαρ κι πα ασχωνη ηλ λοι ω ω σαι ^π ον η

κτι σις μη φε ρουσα κρε μα με νον ο ραν

τω φο βω ε ε κλο νει το και στε νου σα

υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν ^π

κα τελ θων εν α δη δε τρι η με ρος

α νε ε στης ^π ζω ην τω κο ο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ ^{αα}

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^π ^α **I** να το γε νος η μων εκ του θα να του

Χριστε λυ τρω σης θα να τον υ υ πη νε εγκας

και τρι η μερος εκ νε κρωων α να στας

ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε

ο ον ε πι γνο ον τας ^π και κο σμονε φω

τι σας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι Γ
αα

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ς ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω κ
α και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π
α

Κ αι νυν ς και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστωναι αι ω ω ω νων Α

μη ην π
α

Δ σπο ο ρως εκ θει ει ου Πνε ε ευ

μα τος κ
α βου λη σει δε Πα α α προς κ
α

συ νει ει λη φας Υι ο ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου π εκ Πα τρος α μη

το ο ρα κ προ των αι ω ω ω νων υ υ πα

α αρ χο ο ο ον τα α π δι η μας

δε ε εκ σου α α πα το ο ρα γε ε ε

ε γο ο νο ο ο τα σαρ κι ι ι α

α πε ε κυ υ υ η η η η σα ας και

βρε φο ος ε ε γα α λουχη σα ας δ Δι ο

ο μη πα α αυ ση η πρε σβε ε ε ευ ει ν κ

του λυ τρω θη ναι κιν δυ υ νων τας ψυχας

η η μω ω ω ν γ γ

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια
ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπάτησε τὸ
θανάτῳ τὸν θάνατον
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο

εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας

και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε

λε ε ος Γ
ηη

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ηη **Σ** ε την με σι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ε νους η μων κ
ηη α νυ μνου

μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε π
ηη εν τη

σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ
θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον
νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως,
τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερῶς τῶν Ἀύλων πᾶσαι αἱ τάξεις, ὑμνοῦσι
ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην
σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν,
πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι,
προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ
γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ
σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ
Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας,
μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος,

δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,
Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ζωώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα

τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

‘Ο ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι’ ἀγαθότητα, τὸ καθ’ ἡμᾶς οὐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα,

‘Ο α’ Χορός: τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ’. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα τῆς Θεότητος. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ’ ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως καὶ τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

Ὁ β' Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε' . Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος,
Ὁ α' Χορός· καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἄβραάμ κατηξιώθη, τυπικῶς
ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον,
ὧ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν,
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ
σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς τοῦ κυηθέντος, ἐκ
νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

ᾠδὴ γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ πιστῶς Θεοτόκον σε,

‘Ο β’ Χορός· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ’. ᾠς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδοὺς δι’ ἔλεον, ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστροῦ, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α΄ Χορὸς· Θεοτόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν

ἰδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,
Ὁ β' Χορός: καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν, ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι, ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ τριττὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἦν

ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Ἀ γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ήλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμῖν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του όνόματός σου.

Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον.

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Πάτερ ήμῶν ό έν τοίς ούρανοίς, άγιασθήτω το
όνομά σου· έλθέτω ή βασιλεία σου· γενηθήτω το

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ἢ Ἐπακοή.

Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος ἁ' Γα.

Εκπλήττων τῇ ὀράσει δροσίζων
τοῖς ῥήμασιν ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος
ταῖς μυροφόροις ἔλεγε τὸν ζῶντα τι

ζη τει ει τε εν μνη μα τι κ̣̣ η γερ θη

κε νω ω σαστα μνη μα α τα π̣̣ της φθο ρας

αλ λοι ω την γνω τε τον α ναλ λοι ω το ον

ει πα τε τω Θε ω Ως φο βε ρα τα ερ γα

σου π̣̣ ο ο τι το γε νος ε σωσας τω ων

αν θρω πω ω ων ρ̣̣ ρ̣̣

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιολογῶν: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιολογῶν: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρῖς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠὴ Γα.^ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν
η μιν **κ** ε υ λο γη με νος ο ερ χο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου **π**

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθω τα ε πι γει ει α ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ῥῥ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ὡς φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ῥῥ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης

ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν
ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς
πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι·
Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ
ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ
πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος,
καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον,
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον,
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς,
ἐχώρησας Θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς
Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ
κόσμῳ, δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἔλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ
ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π^α **Θ** ὑ λο γη τος εἰ εἰ

εἰ Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου κ^α α

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ^Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** **δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ** **δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Η **η** ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο **η**

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Ω ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο ^θΘε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο ^θΘε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α ^χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο ^θΘε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι ἠυλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχους, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἐντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει·

Ἐ β' Χορός· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Δίς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,

Ἐ β' Χορός· ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ἐ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

Ο — — — — —
τα υ δα τα πα λαι νε ευ μα τι

θει ω ^κ εις [♀] μι ι αν συ να γω γη ην

συ να θροιοι σας ^π και τε μων θα λασσαν Ι

σρα η λι τη λα ω ^κ ου τος ο Θε ος

η μων ^κ δε δο ξα σμε ε ε νος υ πα αρχει

αυ τω μονω α σω μεν ο τι δε δο ξα

σται ^Γ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γάρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντα συνανέστησεν, ὅτι

δεδώξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε μακάριε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστῆρ μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, σαρκωθῆναι ἀγνή

Μητροπάρθενε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Γ
αα **Ο** — — — — — — — — — —
εκ μη ον τωνταπαν τα πα ρα γα
— — — — — — — — — — — — — — — —
γων τω **♀** Λο γω κτι ζο με να **κ**
α τε λει
— — — — — — — — — — — — — — — —
ου ου με να Πνευμα α τι **π**
α Παν το κρα τορ
— — — — — — — — — — — — — — — —
Υ ψι στε **κ**
α εν τη α γα πη τη ση στε ρε
— — — — — — — — — — — — — — — —
ε ω σον με **Γ**
αα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτούς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξειςιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἄόρατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμᾶς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον,
ῥάθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ
τροπούμενος, καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγώνά σου,
πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας, Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ
γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ
μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου
φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ
ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον
Ἄδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐά, ἅμα δέ, καὶ οἱ
Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν
ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ
Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς
δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ

κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων
Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ
ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς
οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ
τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ
θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π δ̣̣̣ Γα

Ὦδὴ Α'.

ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω ρ̣̣̣την Ε ρυ θρανδι ε τε ε με

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευσαν τι ι ρ̣̣̣την

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως ρ̣̣̣Φα ρα

ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

νω ω σεν ρ̣̣̣ επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλονδι

ο ο Χρι στω ω α σω με εν

Ὁ Β' Χορός:

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ^Γ ^Γ

Ὠδὴ Γ'. ^ν ^δ **P** α αβδοςει εις τυ υ πον του

μυ στη η η ρι ου ^Δ ^δ πα α ρα α λα αμ

βα α α νε ε ε ε ται ^Δ ^δ τω βλα στω

ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α ^ν ^δ τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε ^Δ ^δ

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου ^Δ ^δ εις

κρα α τοσκαιστε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα ^ν ^δ

Ὠδὴ Δ'.

Γ δι Θ ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε δι τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

κ λ κα τε νο η σα α τα ερ γα α

σου ου Δ και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα Γ δι

Ὠδὴ Ε'.

δι ω τρισμα κα ρι ι ι ι στον

Ευ υ υ λο ον δι εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος Δ ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν Δ ο

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις **Δ** Θε

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

ε χο ο ο ον τι ι **Δ** την ει ρη η νην

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων **Δ**

Ωδὴ 5'. **Ν** ο τι ι ι ου θη ρο

ος εν σπλα α αγ χνοι οις **Δ** πα λα μα ας Ι

ω ω νας **Δ** στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας **Δ** το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως Δ ο ο θεν τρι

η η η με ρος ε εκ δυς Δ την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν Δ υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε Δ

του σαρ κι ι ι προ στα α γε εν τος Χρι

στου ου του Θε ε ου Δ και τρι η με

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει Δ τον κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος Δ

Ὠδὴ Ζ΄.

Θ

εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυς σε ε ε βου ους Δ λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους ο μωστρειεις παι αι δας ου

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

ου ουν τι δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α αλ λον Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ος ει δ

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον δ

Ε υ λο γει ει ει τε παι αι αι δες

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι δ

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

ο ον υ υ μνει ει ει τε δ το ον

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ δ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α δ και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε **Δ** το ο πα σι

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον **Δ**

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας **Δ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠδὴ Α'. **Γ** **Δ** ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

τε με **Δ** τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι **Δ** την

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν **Δ** επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στῶ α σωμεν **Γ** 'Ο Β' χορός· τῶ Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται **Γ**

ᾠδὴ Γ'. **Δ** **Ρ** α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τῶ βλα

στῶ γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α **Δ** τη

σται ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε **Δ** ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα **Δ**

ᾠδὴ Δ'. **Γ** **Ε** ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε τῆς οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασου και

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα **Γ**
δ

Ὠδὴ Ε΄. **δ** **Ω** τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος **δ** δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι **Δ**
δ τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων **δ**

Ὠδὴ Ϛ΄. **Ν** ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας **δ** το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς **Δ**ιτην υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε **Δ**ι

του σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμον φω τι σαντος **Δ**ι

Ὡδὴ Ζ'. **Ε** ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε **Β**λ

ϝπνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυ γους ο μω στρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε **Β**λ

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ον **δ** αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον **δ** Ο υ

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει **δ**

Ωδὴ Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **δ**

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σα ριθμοι **δ** δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε **δ** τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι η σαντα **δ** και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

ας δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

 κα τα το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα

 το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

 φοντο α νο μη μα μου **Β**

 Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρμου **β**

I ————— δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φια της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I ————— δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

I ————— δου ου γα αρ **Δ** α λη θει αν η

γα α πησας **Δ** τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησ απ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Τ αϊς της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημων εξαλειψοντα πληηθητων

εμων εγκληματων

Χ **Θ** λεησον με ο Θεος κατα

το μεγαελεος σου και τατατο

πληθος των οικτιρων σου εξαλειψοντο

α νοομημα μου

Α ναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν εδωκεν ημιν

την αιωνιον ζωην και μεγαελε

ος ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτωστων Σερα

φιμ δ̣ την αδιαφθορως Θεον Λο

ογον τεκουσαν δ̣ την οντως Θεοτο

κον σεεμεγαλυνοομεν δ̣

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν

καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Την τιμιωτεραντων Χερουου

βιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριιιτω

ως των Σεραφιμ **δ**την αδιαφθοοο

ο ρως **δ** Θεον Λοογοντεε

κουου ουουσαν **δ**την οοντως Θεο

τοκονσεεμεγαλυυυυυνοοο

و
ο μεν δ

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Μ — — — — —
υ στι κορ ει ει Θε ο το ο ο κε ε

— — — — —
πα ρα δει σο ος δ α γε ωρ γη η

— — — — —
τωρ βλα στη η η σα σα Χρι ι στον δ υφ

— — — — —
ου ου το του ου Στα α αυ ρου δ ζω η

— — — — —
φο ο ρον ε εν γη δ πε φυ υ του ου ουρ

— — — — —
γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δ δι

— — — — —
ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

— — — — —
ε ε νου ου δ προ σκυ νου ου ου ου ουν

— — — — —
τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

ε εν δ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει
σος α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα
Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο
ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον
δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ
τον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε

Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον α'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας,
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν,
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει,
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρός, ἔθνη πάντα,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι
Χριστὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον
καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὠφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν
τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ,
καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς
τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους

ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,

εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

ᾠχος ᾠ Γα.

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α ανω ω

ων **κ** αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις **π** Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω **γ**

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ πα σαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω γ γ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

π^α εὐ τε πα αν τα τα ε θνη η γνω τε

του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π^α

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων κ^α ο εν

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας

και ε κων ε τα α φη π^α και α νε στη εκ

νε κρων του σω σαι τα συμ παν τα Αυ

τον προ σκυ νη η σω μεν γ^α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

π^α **Δ** ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα

σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε **π**^α αλ

Γ λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη

τος **κ**^α πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι

ιν σου **π**^α ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε

Γ
λε η σον η μας **αα**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π^α **Χ** α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

τα ^π Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε

πι το μνη μα ηλ θεν ^κ ευ ρεν Αγ γε λον ε

πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π τοις ι

μα τι οις ε ξα στρα πτοντα και λε γον

τα ^κ Τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε

κρων ^κ ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερται ^π

κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι

α ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π **Ε** ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε ^κα νε στησγαρ εκτων

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ωπων δω ρου με ε νος ^πι να σε πα σα κτι σις

δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

Ε λε η σον η μας ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

^π**Υ** μνονε ω θι νον αι Μυ ρο φο ο

ροι Γυ ναι κες ^κτα δα κρυ α προ σε ε φε

ρον Κυ ρι ι ε ^πευ ω δι αςγαρ α ρω

μα τα κα τε χου σαι το μνη μασου κα τε

λα βον ^κα το α χραντον σου Σω ω μα μυ

ρι ι σαι σπουδα ζου ουσαι ^πα Αγ γε λος κα

θη με νος ε πι τον λι ι θον αυ ταις ευ

ηγ γε λι σα α το ^πα Τι ζη τει ει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ

πα τη η σας ^πα νε στηως Θε ος πα ρε

χων πα σι το με γα ε ε λε ος ^Γαα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

^πα **Θ** ξα στραπτων Αγ γε λος ε πι το

^Γα μνη η μα σου το ζω ο ποι ον ταις Μυ ρο φο

ροῖς ἐλεε γέν^π Ἐκένωσε τοὺς τάφους ο

λυτρώτης ἐσκύλευσε τὸν ἀδὴν καὶ

ἀνεστήτριημέρος^κ ὡς μοῦνος^γ

Θεὸς καὶ παντοδυναμὸς^γ

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

^π**Ε**ἰς τὸ μνημασεπέζητησεν

ἐλθούσα τῆ μιᾶ ἀτων Σαββατων^π Μα^ρ

ρια ἡ Μαγδαληνη ἡ μηευρουσα δε

ωλοφύρετο κλαυθμωβωωσα^π οἱ^ρ

μοι Σωτηρ μου πῶς ἐκλαπῆς πάντων Βασιλευ

Ζευ γος δε ζω η φο ρω ων Αγ γε λων ^κ _α

εν δο θεν του μνημει ει ου ε βο ο α

Τι κλαι αι εις ω Γυ ναι κλαι ω φη σιν ^κ _α

ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του τα α φου

και ουκ οι δα που ε θηκαν αυ τον ^π _α Αυ τη δε

στρα φει ει σα ο πι σω ως κα τει δε σε

ευ θε ε ως ε βο ο α ^π _α ο Κυ ρι

ο ος μου και ο Θε ος μου δο ξα σοι ^γ _α

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

^π _α **Ε** βραι αι οι συ νε κλει σαν εν τω

τα φωτηνζω ην ^κ_α Λη στης δε α νε ω ξεν

εν τη γλωσση την τρυ υ φην ^π_α κραυ γα α ζων

και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ

ρω θεις ^κ_α συ νε κρε μα το μοι ε πι

του ξυ υ λου ^π_α και ε φαι νε το μοι ε

πι του θρο νου ^κ_α τω Πα τρι ι συγ κα θη με

ε νος ^π_α αυ τος γαρ ε στι Χριστο ος ο Θε ος

η μων ο ε ε χων το με γα ε ε

λε ος ^Γ_α

Ἐωθινὸν Α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^Λ_α Πά

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ^π_α

Ε ις το ο ο ο ροις Μα θη ταις ε

πει ει γο με ε ε ε ε νοις ^π_α δι

α την χα μο θεν ε πααρ σιν ε ε πε στη

η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ^π_α και

προ σκυ νη η σαν τες α αυ τον ^π_α και

την δο θει σαν ε ζουου σι ι αν παν τα

χου ου ου δι δα χθε ε ε ε ε εν

τες ^π_α εις την υπ ου ρα α α νον ε ε

ε ε ^δ ξα πε στε ε ελ λο ο ον το ο ^α **Δ** κη ^φ

η ρυ υ υ ξαιτην εκ νε κρων Α α να στα α

σιν και την εις ου ρα νους α πο ο κα

τα α α α στα α α σιν ^π οις και συν δι

αι ω νι ζειν ο α ψευ δη ης ε πηγ γει

ει ει λα α α α το ^π Χρι στος ο ο Θε

ε ος και Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων ^π

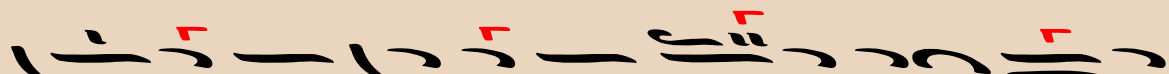
Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^π Πά.

(Πα)

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

Ε ις το Ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο

ο ος π τοι οι οι οι οι ος μα α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α α

α θοι τοις μαθηται αι αι αι αι αι

αις ε ε ε ε ε πει γο με ε

νοι οι οι οι οι οι οι οι ος δι α

την χα α μο ο ο θεν ε ε ε πα

α α ρα α α αρ σιν ε πε ε ε

ε υε ε ε ε ε στη η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ηι ι ι ι ος ^π και προ

σκυ νη η η σα α αν τες α αυ του ^π

(Βου)

και την δο θη η σαν ε ε ε ξου ου

σι ι ι ι ι α αν ^β παν τα α α

α α α α α α α α α α α α χου

(Μαζι)

(Πα)

ου ου ου ου ου ου ου ου ^ν δι ι

δα α α α α α α α α ^π δι ι δα

(Βου)

α α αχ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ^β ε

ε ε ε ε ε ^υ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε δι ι ι δα αχ θε ε ε ε εν τε

(Πα)

ες ^β εις την υπ ου ου ρα νον ε ξα α

α α α α πε ε στε ε ε ε ε ελ

λο ο ο ο ο ο ον το πη ρυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ξαι αι αι αι Δι την

εκ νε κρω ω ω ων α να α α α

α α στα α α α α α α σι ι ι

(Nη)

ιν και τη η ην ει ει ει ει ρει ει εις

(Γα)

ου ρα α α α α α α α α νου

(Δι)

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ου ου ου ου ρου ου ου

(Πα)

ου ου ου ους α α α α α α α α α

γα α α α α α α α πο ο

ο ο ο ο ο ο κα α α α

α α γα α α πο ο κα α τα α α

α α α α α γα α α α α α

α α στα α α α α α α γα α πο

κα τα α στα α α σιν π εις και συν δι

ι αι αι ω ω νι ι ι ι ι ζειει

ειν ο α ψε ευ δης ε ε πηγ γει

ει ει ει λα α α α το Χρι στο ο ο ος

ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο

γο ο ο ο ο ο ο ος και Σω τη η

η η η η η η ηρ τω ω ω ω ω

ρω ω ω των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων π ρ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πά

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προσκυνοῦμέν σε δοξολογοῦμέν σε εὐ

χαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγαλήν

σου δόξαν ^π

Κυριε βασιλευε πουρανιε

Θεεε Πατερπαντοκρατορ ^Δ Κυρι

ε Υιε μονογενεσ Ιησου Χριστε

και Ααγιον Πνευμα ^π

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υιος του Πατροσ ^Δ ο αι αι ρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον

ημασ ο αι αι ρωντας αμαρτιιασ του

κοσμου ^π_α

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας ^π_α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ_δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην ^π_α

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να ^Γ_α και εις τον αι ω να του αι

ω νος ^π_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_ρ

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_ρ

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π_ρ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρ α τ ρ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **Δ** Α γ ι ο ς ο Θ ε

ο ς **Δ** Α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς **Δ** Α γ ι ο ς

α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι **Δ**

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν

α ι ω ν ω ν Α μ η ν **Δ**

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν

η μ α ς **π**

Α γ ι ο ς ο Θ ε ε ε ο ο ς **Δ**

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α α γι ο ος α α θα α

να α α τος **Δ** ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας **Χ**
π

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων **π**

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε **Χ** ο ο ο ος **π**

Ἑτέρα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

ξα αν τι το ο φως **κ** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω **κ** και ε πι

γης ει ρη η η νη η **π** εν ανθρωποι

οις ε ευ δο κι ι ι ι α **π**

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε **κ** προσκυ νου ου μεν σε **Γ**

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ Δ ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε κ

Πα α τε ερ παν το κρα α α τος κ Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες κ Ι η σου ου Χρι ι στε γ και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα π

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος Δ ο α μνο ο ος του Θε ε ου κ ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος Δ ο ο αι αι

αι αι ρω ων κ^α την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου Δ ε λε η η σον

η η μας κ^α ο αι αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

μου π^α

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι π^α την

δε ε η η σιν η η μων κ^α ο κα

θη η η με ε ε νος κ^α εν δε ξι

α α α του Πα α τρος π^α και ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας π^α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος **Δ** συ ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος **κ** Ι η σου ους Χρι ι στος **Γ** εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην **π**

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου **Δ** εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **κ**

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη ^Δδα να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας ^πα

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε ^πα ο Θε ε ος ^Δδα των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων ^κα και αι αι αι

νε ε τον ^Δδα και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον ^Γα το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην ^πα

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ^Γα το ε

λε ος σου ου ε ε φ η η η μας ^κα

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε π^α

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε κ^α

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε κ^α τα δι

και ω α μα τα α α σου π^α

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν κ^α εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α κ^α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι π^α

Κ υ ρ ι ε ^γ προς σε κα τε ε ε

φυ υ υ γον ^κ δι δα ξο ο ο ον με του

ποι ειν το θε λη α μα α α σου ^δ ο ο

τι ι συ υ ει ει ο ο Θ ε ο ο ο ος

^π
μου ^α

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη η

ζω ω ω ης ^κ εν τω φω τι ι ι ι σου

ο ψο ο με α θα α α φως ^π

Π α ρα α α τει ει ει νον ^κ το ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι

^π
ι ι ι σε ^α

Α ^χ γι ος ο Θε ε ος **Δ** Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας **π**

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω **κ** και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **π**

κ αι νυ υν και α ει **κ** και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην **π**

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας **π**

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος π ρ

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σχυ υ υ ρο ο

ος π ρ

Ν ε Α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

ι ο ο ος α α θα α α

α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος ε λε ε

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ο η η η η η η η

μα α α α α α α α ας π^α

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π^α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος π^α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ Νη.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἶ Κύριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ

ριὸν **π** και πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανό

μα τὰ γινόμενα **ν** του **δ**

Ε ὑλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον και

μη ἐπιλανθάνῃς τὰ πό

δοσειά του **ν** του **δ**

Τὸν ἐπιλατῶν τὰ πάστας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδι

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

απο δυσμων εμα ακρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^νδι

Καθως οικτειρει πατηριους ^πωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδι

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β λ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ ^δ Α μην ^υ ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι Β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και κατα δε

ξαμενος δια την ημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠδῆ Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

π ᾠδῆ Α̣ θε τη σαν τα Χρι στε την εν το

λην σου τον προ πα το ρα Α δαμ κ̣ ᾠδῆ του Πα

ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας π ᾠδῆ τον δε Λη

στην Οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε

εν Σταυρω ^κ εν αυτω ει σω ω κι σας κρα

ζο ον τα ^π Μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη Βα

σι λει ει α α σου ^Γ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῆ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἄρα, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη

νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, πρώταις ἐφάνης ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τό, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χειῖρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρόν, τὸν Ἀμαλήκ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταίον, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἓνα Θεόν, ἓνα Κύριον, ὡς ἐξ ἑνὸς ἡλίου· τρισσολαμπῆς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ
Πλαστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε
νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν.
Χαῖρε κλῖμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτόν,
πίον ἀλατόμητον.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ————— Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Δ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς β

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ β

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς β

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

᾽Ηχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατηνημετερανσω

τηριαν σαρκωθηναι εκτηςα

γιας Θεοτου και αιπαρ

θενου Μαρίας απρεπτως εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστεο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων τηςαγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος γ'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια
Αγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια
ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπάτησε τὸ
θάνατον τὸν θάνατον πρῶ

το ο τοκος των νεκρων ε γε νε το ^κα

εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας

^κα και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε

λε ε ος ^Γα

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ^Δα

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω ^Δσω σον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι

Ἱερῶτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος δὲ Δι.

Ἰ ω α κειμ και Αν να ο νει δι
μου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α

εκ της φθορας του θανάτου ηλευθε

ρωθησαν Αχραντε εν τη αγια γεννη

σει σου αυτην εορταζει και ο λα

οος σου ενοχης των πταισμάτων

λυτρωθεις εν τω κραζειν σοι η σπειρα

τικτει την Θεοτοκον και τροφον της ζω

ης ημων

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυριε εεε Εεε λεεη

ηησοοοον Κυριεεε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δί.

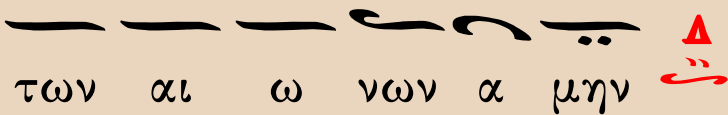
Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ
α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ
θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

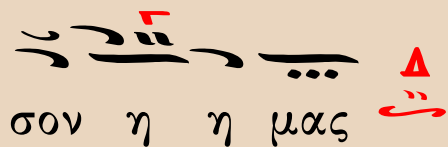
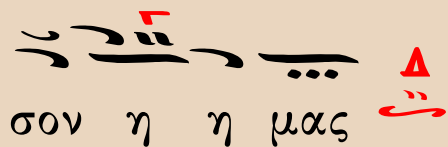
Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος
ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

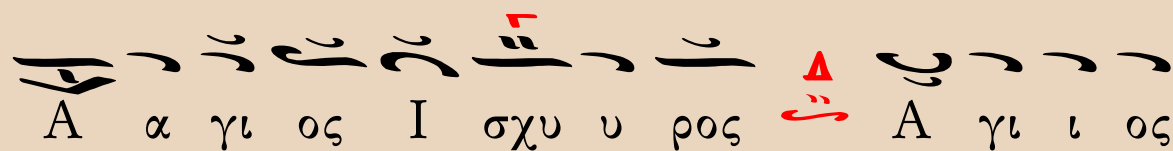
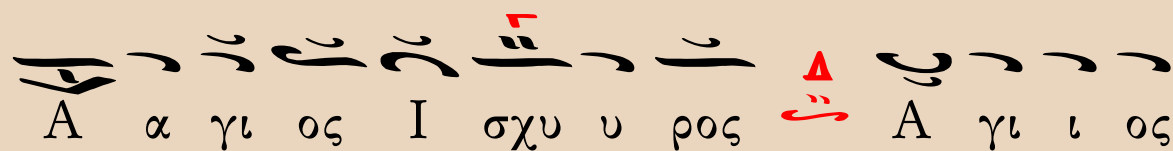
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

 σον η η μας

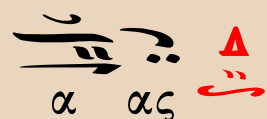
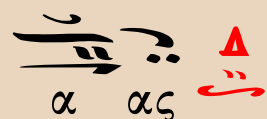
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

 Α θα να τος ε λε η σον η μα

 α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον γ ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ

εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβω, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καὶ ἐμοί. Ἐγὼ γὰρ εἶμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἶμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἶμι ὃ εἶμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ ἄλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

‘Ο β’ Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠή Γα.

ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ρου

ου ου χε ε ρου ου βι ι ηι ι ι ι ι μ

μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι

κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ε ε υε

ε ε ε ες και τη ζω ω ο ο ο ο ο

ο ποι και αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ο

ποι οι οι ω ω ω ω Τρι ι ι ι

α α α α α ρα α τρι α α α α δι

τον τρι σα α α α α α α α α α

α α γι ι ι τοντρι ι ι σα α α α

γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνον

προ σα α α α α ρα α α α α δο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο προ σα δο ον τε ε ε υε ε ε ε ες

πα α α α α α α σαν νυν βι ο

ο τι ι κη η η η η η η ην α πο

θω ω ω με ε θα α με ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι με ε ρι ι μνα α α γα α α

α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε βασιλε ε ε α α α

γα α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο

με ε νοι οι ροι οι οι οι οι

ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ρω ω ω ω ως δο ρυ

φο ρου ου ου με νο ον τα ξε ε σι ι ι

ρι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου

ια α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἄλλο ἑτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γ
δ
Ο ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α Χε δ ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ δ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ η υ υ στι ι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω ω ως π ρ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε η ε ε ε

ες δ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η η η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α

Τρι ι α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε

ε ε ες πα α α α α α α α

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η

γη η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι με ρι μνα α α γα α α

α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

υε ε βα σι λε ε ε α α α ρα α

α α α των ο ο ο λω ων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις Αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ι ν

Αλ λη λου ι α α α α α α α α

α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἄσματος
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η η
η η ηη χη η η η η η η
η η η η η η η η η η η
η η η α γα α πη η η η η η η
σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορὸς: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορὸς: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ἄ ξι ι ο ον ε στι ι ι ι ν ω

ως α α λη η η θω ω ως μα

κα ρι ζει ει ν σε ε ε τη ην Θε

ε ο το ο ο ο κο ον την α α ει

ει μα κα α α ρι στον και πα να α μω

ω ω μη η η η το ο ον και μη τε ρα

α του Θε ε ου ου ου η η η η μω ων

την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε

ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βι ι ι ι μ

και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^κ_α

α συγ κρι ι ι τως τωων Σε ε ε ρα

α α α α φι ιμ ^π_α την α α δι ι α

φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε ε ε κουου ου ου σαν ^κ_α

την ον τως θε ο ο το ο ο κο ον σε

με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο ο με ε ε εν ^γ_α

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠδὴ Ἁχὸς ᾠδῆ Γα.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲧⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

γα α γα α υε υε γα α α υε ε ε ε

υε γα α υε γα α γα α α α υε ε

ε υε ε γγαυε υε γα α γα α υε ς

Α α αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α ς ς

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ς Γα

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ χυ υ υ υ π υ τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α

εκ των ου ρα νω ω ζω ω ω ω ων ρ Αλ

λη λουου ι α α α α α α α α

α α α α α α α ρ

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠή Γα.

Α αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ αλ

ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ ελ

ἦν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ω ω ω ω ω εκ τω ω ων

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου σου σου κ

ου ου ου χου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ρα α α α α α α ρα α εκτων ου

ου ρα νω ω ω ρω ω ω ω ων α

υε ε ε ρα υε ε ε ρα υε ε ε

υε υε ρα ρα α υε ρα α υε ε υε ρα

ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α υε ε

ε υε ρα ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α

υε υε υε ρα α ρα α υε υε ρα ρα α

υε υε υε ρα ρα υε ε υε ρα α υε

ε ρρα ρα υε ρα α υε υε υε ρα α ρα

α υε αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α δ

Ἔτερον Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδά.

Ἦχος ᾠή Γα.

Α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι

α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι α ι δ

α νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ηει ει ει ει δ ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ηει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει δ

ει ει ει ει ει ηει ει αι νει ει ει ει τε

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Κυ υ ρι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι τον

κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω

ω ων ου ρα α α α η α α α α εκ

των ου ου ρα νω ηω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ηω ω ω ων ου

ου ου ρα α εκ των ου ρα α νω ω ηω

ω ω ων η ηα α α α α α α α

α α α α α α α ηα α α α

α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ε ε ε ρα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε δ βου

ου ου ου ου ρου ου ου ου ου ε ε ε

υε ε ε ε ε δ λε ε ε γε υε ε

ε ε ρα α α α α α α α α α

α ρα α α α ρα α α α λλη η

η η η η ρη η η η η η η η

λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι ι ρ

ι α λλη λου ου ι ι α α ρα α α

α α α α α α α α α α ςα

α α α α α α Δ α α α α α

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ςα α α α α π

α α α α α α υε ε υε ε ε ε ς

ε πα α α α α α α α α α α α

α λι ι ςι ι ι ιν ς ς ςα α α α

α α α α α α α α α α α α

α ς ς ςα α α α ςα α α α λλη η

η η ςη η η η η η ς η η

η η η η η η η λου ι ι ι ι ςι

ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι α α ρα

α α α α α α α χα ρα α α

ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α λ λε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π α

α υε ρα α ρα α υε ε υε ε ε ε ρ

ε ε υε ε ε ε ρα α α α α ρα

α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η ρ

υε η η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η η η ρη η

η η η η η η η η η η η η χη

η η η ηη η η η η η η η η

η η η η η η λουου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου αλλη η η λου ου ι

ι ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α λλη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η ηη η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η

η η η η ηη η η η η η η η η

η η η η η η ηη α α α λλη η

χη η η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου ου ι

ι ι ι ι α α α λλη λου ου ου

ου ι ι ι ι ηι ι ι ι ι α λλη

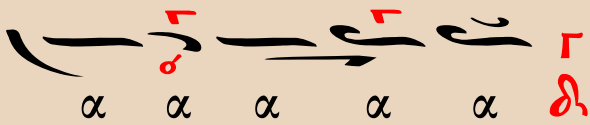
λου ου ι ι α α ηα α α α α α α

α α χα α α α α λλη λου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

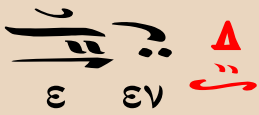
Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δΐς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.